

Europeiska unionens officiella tidning

L 86

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

21 mars 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 282/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett tredje program för unionens åtgärder på hälsoområdet (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1350/2007/EG ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 283/2014 av den 11 mars 2014 om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG ⁽¹⁾ 14

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 284/2014 av den 21 mars 2014 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende 27

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

- ★ Rådets genomförandebeslut 2014/151/Gusp av den 21 mars 2014 om genomförande av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende 30

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 282/2014

av den 11 mars 2014

om inrättande av ett tredje program för unionens åtgärder på hälsoområdet (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1350/2007/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

gäller såväl utformningen av nationell hälso- och sjukvårdspolitik som organisation och tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster samt medicinsk vård.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 168.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska en hög hälso-skyddsnivå för människor säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unions-åtgärder. Unionen ska komplettera och stödja nationell hälso- och sjukvårdspolitik, främja samarbete mellan medlemsstaterna och samordning mellan deras program, med full respekt för medlemsstaternas ansvar när det

- (2) Fortsatta ansträngningar krävs för att uppfylla kraven i artikel 168 i EUF-fördraget. Att främja god hälsa på unionsnivå är också en integrerad del av *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (Europa 2020-strategin). Om människor kan förbli friska och aktiva längre och om de får möjlighet att aktivt vårda sin hälsa, kommer det att få positiva övergripande hälso-effekter och minska ojämlikhet i fråga om hälsa, samt få en positiv inverkan på livskvaliteten, produktiviteten och konkurrenskraften, samtidigt som trycket på de nationella budgetarna minskar. Stöd till och erkännande av att innovation som påverkar hälsoområdet bidrar till att lösa frågan om hållbarhet inom hälsosektorn i samband med befolkningsförändringarna, och åtgärder för att minska ojämlikhet i hälsa är viktiga för att uppnå "tillväxt för alla". Det är mot denna bakgrund lämpligt att inrätta det tredje programmet för unionsåtgärder på hälsoområdet (2014–2020) (nedan kallat *programmet*).

- (3) Enligt Världshälsoorganisationens (WHO) definition är hälsa "ett tillstånd av fullständigt fysiskt, psykiskt och socialt välbefinnande och inte blott frånvaro av sjukdom och handikapp". För att förbättra befolkningens hälsa i unionen och minska ojämlikhet i fråga om hälsa är det nödvändigt att inte fokusera enbart på fysisk hälsa. Enligt WHO står psykisk ohälsa för nästan 40 % av antalet levnadsår med funktionsnedsättning. Problemen med psykisk ohälsa är också omfattande, långvariga och en orsak till diskriminering, och bidrar i hög grad till att skapa ojämlikhet i fråga om hälsa. Dessutom påverkar den ekonomiska krisen de faktorer som skapar psykisk ohälsa eftersom de skyddande faktorerna försvagas och riskfaktorerna ökar.

- (4) Tidigare program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2003–2008) och hälsoområdet (2008–2013), som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012 s. 102.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 223

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

nr 1786/2002/EG ⁽¹⁾ respektive Europaparlamentets och rådets beslut nr 1350/2007/EG ⁽²⁾ (nedan kallade *de tidigare hälsoprogrammen*), har fått positiva omdömen eftersom de har lett till viktig utveckling och stora förbättringar på ett antal områden. Programmet bör bygga på erfarenheterna från de tidigare hälsoprogrammen. Programmet bör också ta hänsyn till rekommendationerna från de externa revisioner och utvärderingar som utförts, särskilt. revisionsrättens rekommendationer i dess särskilda rapport 2/2009, enligt vilken Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör ompröva omfattningen av unionens folkhälsoverksamhet och unionens finansieringsmetod på detta område för perioden efter 2013. När man gör detta bör man beakta de disponibla budgetmedlen och förekomsten av andra samarbetsmodeller som kan underlätta samarbetet och utbytet av information mellan berörda parter i hela Europa.

- (5) I enlighet med målen för Europa 2020-strategin bör programmet inriktas på vissa klart definierade mål och åtgärder som ger ett tydligt mervärde för unionen och stödet bör inriktas på ett mindre antal åtgärder inom prioriterade områden. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör tyngdpunkten ligga på områden där tydliga gränsoverskridande frågor eller frågor som rör den inre marknaden står på spel eller där ett unionssamarbete kan ge betydande fördelar och effektivitetsvinster.
- (6) Programmet bör främja åtgärder på områden där det finns ett mervärde för unionen som kan påvisas på grundval av följande: utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna, stöd till nätverk för kunskapsdelning eller ömsesidigt lärande, hantering av gränsoverskridande hot så att riskerna minskas och följderna begränsas, åtgärder för vissa problem som rör den inre marknaden och där unionen har betydande legitimitet för att garantera högkvalitativa lösningar i alla medlemsstater, se till att innovationspotentialen inom hälso- och sjukvårdsområdet tas tillvara, åtgärder som kan leda till ett riktmärkningsystem som underlättar välgrundat beslutsfattande på unionsnivå samt förbättrad effektivitet genom att resurslöseri på grund av dubbelarbete undviks och de ekonomiska resurserna utnyttjas på bästa sätt.
- (7) Programmet bör genomföras på ett sådant sätt att medlemsstaternas ansvar för att besluta om sin hälso- och sjukvårdspolitik samt för att organisera och ge hälso- och sjukvård respekteras.
- (8) Enligt WHO:s hälsorapport för Europa 2009 finns det utrymme för ökade investeringar i folkhälsa och i hälso-

och sjukvårdssystemen. I detta hänseende uppmuntras medlemsstaterna att prioritera bättre folkhälsa i sina nationella program och dra nytta av den ökade medvetenheten om möjligheterna till unionsfinansiering på hälsoområdet. Därför bör programmet göra det lättare att integrera dess resultat i nationell hälso- och sjukvårdspolitik.

- (9) Innovation inom hälsoområdet bör betraktas som en folkhälsostrategi som inte är begränsad till tekniska framsteg i form av produkter och tjänster. Främjande av innovation i fråga om folkhälsoåtgärder, förebyggande strategier, förvaltning av hälso- och sjukvårdssystemet och organisation och tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster samt medicinsk vård, bland annat hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande interventioner, har potential att förbättra folkhälsan, förbättra vårdkvaliteten för patienterna och uppfylla behov som inte tillgodosätts och dessutom förbättra aktörernas konkurrenskraft och göra hälso- och sjukvårdstjänsterna samt den medicinska vården mer kostnadseffektiv och hållbar. Därför bör programmet stimulera ett frivilligt utnyttjande av innovation i hälso- och sjukvården, med beaktande av de gemensamma värderingar och principer i Europeiska unionens hälso- och sjukvårdssystem som anges i rådets slutsatser från den 2 juni 2006 ⁽³⁾.
- (10) Programmet bör, i synnerhet med tanke på den ekonomiska krisen, bidra till att motverka ojämlikhet i fråga om hälsa och främja jämlikhet och solidaritet med hjälp av åtgärder inom de olika målen och genom att uppmuntra och underlätta utbytet av god praxis.
- (11) Enligt artiklarna 8 och 10 i EUF-fördraget ska unionen främja jämställdhet mellan män och kvinnor och söka bekämpa diskriminering. Följaktligen bör programmet stödja integrering av målen jämställdhet och icke-diskriminering i alla sina åtgärder.
- (12) Patienterna behöver, bland annat genom ökade hälsokunskaper, få verktyg för att hantera sin hälsa och hälso- och sjukvård mer aktivt, för att förebygga ohälsa och fatta väl underbyggda beslut. Insynen i systemen för hälso- och sjukvård och patienternas tillgång till tillförlitlig, oberoende och användarvänlig information bör optimeras. Praxis inom hälso- och sjukvården bör präglas av återkoppling från och kommunikation med patienterna. Stöd till medlemsstaterna, patientorganisationer och berörda parter är nödvändigt och bör samordnas på unionsnivå så att man på ett effektivt sätt hjälper patienterna, särskilt de som lider av sällsynta sjukdomar, att dra nytta av gränsoverskridande hälso- och sjukvård.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1786/2002/EG av den 23 september 2002 om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2003–2008) (EGT L 271, 9.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1350/2007/EG av den 23 oktober 2007 om inrättande av ett andra gemenskapsprogram för åtgärder på hälsoområdet (2008–2013) (EUT L 301, 20.11.2007, s. 3).

⁽³⁾ Rådets slutsatser om gemensamma värderingar och principer i Europeiska unionens hälso- och sjukvårdssystem (EUT C 146, 22.6.2006, s. 1).

- (13) Det är avgörande för hälso- och sjukvårdssystemens effektivitet och för patientsäkerheten att minska bördan av resistenta infektioner och vårdrelaterade infektioner och säkra tillgången till effektiva antimikrobiella medel. Programmet bör ge stöd till varaktiga insatser för bättre analysmetoder för att upptäcka och undvika antimikrobiell resistens och förbättra kontaktnätet mellan alla berörda aktörer inom hälso- och sjukvården, inklusive inom veterinärsektorn, när det gäller hantering av antimikrobiell resistens.
- (14) I ett samhälle med en åldrande befolkning kan välriktade investeringar för att främja hälsa och förebygga sjukdomar öka antalet "friska levnadsår" och på så sätt göra det möjligt för äldre att vara friska och aktiva upp i högre ålder. Kroniska sjukdomar ligger bakom över 80 % av de förtida dödsfallen i unionen. Programmet bör kartlägga, sprida och främja utnyttjandet av evidensbaserad och god praxis för kostnadseffektiva hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder med särskild inriktning på de centrala riskfaktorererna, nämligen tobaksbruk, narkotikamissbruk, skadlig alkoholkonsumtion och ohälsosamma kostvanor, fetma och fysisk inaktivitet samt hiv/aids, tuberkulos och hepatit. Effektiva förebyggande åtgärder skulle bidra till att öka hälso- och sjukvårdssystemens finansiella hållbarhet. Programmet bör, inom ramen för ett jämställdhetsperspektiv, bidra till sjukdomsförebyggande i alla dess aspekter (primärt, sekundärt och tertiärt förebyggande) under unionsmedborgarnas hela livslängd, hälsofrämjande samt verka för miljöer som stöder en hälsosam livsstil med beaktande av bakomliggande sociala faktorer och miljöfaktorer liksom vissa funktionsnedsättningsorsaker.
- (15) För att minimera konsekvenserna för folkhälsan av gränsöverskridande hot mot människors hälsa enligt med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU⁽¹⁾, som kan omfatta allt från masskontaminering orsakad av kemiska incidenter till pandemier, exempelvis de sjukdomshot som varit aktuella på senare år, från E. coli till influensavirusstammen H1N1 och sars (svår akut respiratorisk sjukdom), eller hälsoeffekter som beror på befolkningens ökande rörlighet, ska programmet bidra till att skapa och upprätthålla robusta mekanismer och verktyg för att upptäcka, bedöma och hantera större gränsöverskridande hot mot hälsan. På grund av arten av dessa hot bör programmet stödja samordnade folkhälsoåtgärder på unionsnivå för att ta itu med olika aspekter av gränsöverskridande hälsohot som bygger på planering för beredskap och insatser, robust och tillförlitlig riskbedömning och en stark organisation för risk- och krishantering. I detta sammanhang är det viktigt att programmet kan dra nytta av att det kompletterar arbetsprogrammet för Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004⁽²⁾, i kampen mot smittsamma sjukdomar och de verksamheter som stöds genom unionens program för forskning och innovation. Det bör göras särskilda ansträngningar för att garantera enhetlighet och synergieffekter mellan programmet och globala insatser inom hälsoområdet som genomförs inom ramen för andra unionsprogram och unionsinstrument, särskilt när det gäller influensa, hiv/aids, tuberkulos och andra gränsöverskridande hot mot hälsan i tredjeländer.
- (16) Åtgärder inom ramen för programmet bör också kunna omfatta gränsöverskridande hälsohot som orsakas av biologiska och kemiska incidenter, miljö och klimatförändringar. I kommissionens meddelande *En budget för Europa 2020* åtar sig kommissionen att integrera klimatförändringar i unionens övergripande utgiftsprogram och att avsätta minst 20 % av unionens budget till mål som rör klimatåtgärder. Utgifterna i programmet enligt det särskilda målet avseende allvarliga gränsöverskridande hälsohot bör generellt sett bidra till att dessa mål uppnås genom åtgärder som rör hot mot hälsan som har samband med klimatförändringar. Kommissionen bör lämna information om utgifter som rör klimatförändringar i programmet.
- (17) I enlighet med artikel 114 i EUF-fördraget ska en hög hälsoskyddsnivå säkerställas genom den lagstiftning som unionen antar för att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. I linje med det målet bör programmet innebära att särskilda ansträngningar görs för att stödja åtgärder som föreskrivs i och bidrar till målen för unionens lagstiftning på områdena smittsamma sjukdomar och andra hälsohot, mänskliga vävnader och celler, blod, mänskliga organ, läkemedel, medicintekniska produkter patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård samt tobaksvaror och reklam för tobaksvaror.
- (18) Programmet bör främja evidensbaserat beslutsfattande genom att bidra till ett informations- och kunskapssystem inom hälso- och sjukvårdsområdet, med beaktande av den relevanta verksamhet som bedrivs av internationella organisationer, t.ex. WHO och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Detta system bör bland annat innefatta användningen av befintliga instrument och, i lämpliga fall, utveckling av standardiserad hälsoinformation och standardiserade verktyg för hälsoövervakning, insamling och analys av hälsodata, stöd

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (EUT L 293, 5.11.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004 av den 21 april 2004 om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar (EUT L 142, 30.4.2004, s. 1).

till de vetenskapliga kommittéerna som inrättats i enlighet med kommissionens beslut 2008/721/EG⁽¹⁾ och en bred spridning av programmets resultat.

- (19) Unionens politik på hälsoområdet syftar till att komplettera och stödja nationell hälso- och sjukvårdspolitik, uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna och främja samordning mellan deras program. Utbyte av god praxis är ett viktigt instrument i den politiken. Ett sådant utbyte bör tillåta nationella myndigheter att dra nytta av effektiva lösningar som har tagits fram i andra medlemsstater, minska dubbelarbete och ge bättre valuta för pengarna genom att främja innovativa lösningar på hälsoområdet. Programmet bör därför fokusera främst på samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter med ansvar för hälso- och sjukvård och tillhandahålla incitament som ger ett bredare deltagande från alla medlemsstaters sida i enlighet med rekommendationerna i utvärderingarna av tidigare hälsoprogram. Särskilt medlemsstater vilkas bruttonationalinkomst (BNI) per capita ligger under 90 % av genomsnittet för unionen bör aktivt uppmuntras att delta i åtgärder som samfinansieras av medlemsstaternas behöriga myndigheter med ansvar för hälso- och sjukvårdsområdet eller av organ som agerar på uppdrag av dessa myndigheter. Sådana åtgärder bör anses ha ett exceptionellt nyttovärde och särskilt motsvara målet att underlätta för medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita ligger under 90 % av genomsnittet för unionen att delta och att öka deltagandet. Ytterligare lämpligt icke-finansiellt stöd för dessa medlemsstaters deltagande i åtgärderna, t.ex. i fråga om ansökningsförfarande, kunskapsöverföring och utnyttjande av expertis, bör också övervägas.

- (20) Icke-statliga organ och berörda parter inom hälso- och sjukvårdsområdet, särskilt patientorganisationer och hälso- och sjukvårdsanställdas yrkessammanslutningar, spelar en viktig roll för att förse kommissionen med information och råd som behövs för att programmet ska kunna genomföras. I anslutning till detta är det möjligt att de kan behöva bidrag från programmet för sin verksamhet. Därför bör programmet vara tillgängligt för icke-statliga organisationer och patientorganisationer som är verksamma inom folkhälsoområdet och spelar en aktiv roll inom den civila dialogen på unionsnivå, t.ex. genom deltagande i rådgivande grupper, och på så sätt bidrar till att programmets särskilda mål uppnås.

- (21) Programmet bör främja samordning och förhindra överlappning med relaterade unionsprogram och unionsåtgärder genom att i förekommande fall främja utnyttjande av innovativa genombrott från forskning i hälso- och sjukvårdssektorn. Unionens övriga fonder och program bör

utnyttjas på lämpligt sätt, särskilt ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) (Horisont 2020), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013⁽²⁾, och resultaten av dessa program, strukturfonderna, programmet för sysselsättning och social innovation, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013⁽³⁾, Europeiska unionens solidaritetsfond, inrättad genom rådets förordning (EG) nr 1212/2002⁽⁴⁾,

unionens arbetsmiljöstrategi 2007–2012, programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme), inrättat Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013⁽⁵⁾, ramprogrammet för miljö och klimatpolitik (Life), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013⁽⁶⁾, konsumentprogrammet, programmet Rättsliga frågor, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013⁽⁷⁾, det gemensamma programmet för it-stöd i boendet, programmet för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott (Erasmus+), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013⁽⁸⁾, programmet för europeisk statistik, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 99/2013⁽⁹⁾, och det europeiska innovationspartnerskapet om aktivt och hälsosamt åldrande inom respektive verksamheter.

- (22) Enligt artikel 168.3 i EUF-fördraget ska unionen och medlemsstaterna främja samarbetet med tredjeländer

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2008/721/EG av den 5 augusti 2008 om inrättande av en rådgivande struktur med vetenskapliga kommittéer och experter på området för konsument säkerhet, folkhälsa och miljö och om upphävande av beslut 2004/210/EG (EUT L 241, 10.9.2008, s. 21).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1212/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EGT L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1639/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 33).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1293/2013 av den 11 december 2013 om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EG) nr 614/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 185).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 73).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 99/2013 av den 15 januari 2013 om programmet för europeisk statistik 2013–2017 (EUT L 39, 9.2.2013, s. 12).

och behöriga internationella institutioner på folkhälsoområdet. Därför ska programmet vara öppet för deltagande från tredjeländer, bl.a. anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer som omfattas av en föranslutningsstrategi, länder i Europeiska frihandelsavtalet (Efta)/Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), grannländer och länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken samt andra länder i enlighet med de villkor som fastställs genom ett relevant bilateralt eller multilateralt avtal.

- (23) Man bör främja lämpliga relationer med tredjeländer som inte deltar i programmet för att bidra till att programmålen uppnås, med beaktande av eventuella relevanta avtal mellan de berörda länderna och unionen. Detta skulle kunna innebära att unionen anordnar hälsoevenemang eller att tredjeländer satsar på verksamhet som kompletterar de åtgärder som finansieras genom programmet på områden av gemensamt intresse, men bör inte innebära något finansiellt bidrag genom programmet.
- (24) För att kunna maximera ändamålsenligheten och effektiviteten för åtgärder på unionsnivå och internationell nivå, och för att genomföra programmet, bör det utvecklas samarbete med relevanta internationella organisationer, såsom Förenta nationerna och dess specialiserade organ, i synnerhet WHO, samt med Europarådet och OECD.
- (25) Programmet bör löpa under sju år så att det anpassas till löptiden för den fleråriga budgetramen enligt rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾. I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela den tid som programmet pågår, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförslaget.
- (26) I enlighet med artikel 54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ utgör den här förordningen den rättsliga grunden för åtgärden och genomförandet av programmet.
- (27) För att garantera kontinuiteten i det finansiella stöd som ges inom ramen för programmet till administrationskostnader för organen bör kommissionen i det årliga arbetsprogrammet för 2014 kunna anse att kostnader som

direkt är kopplade till genomförandet av de verksamheter som stöds ska vara stödberättigande, även om mottagaren ådrog sig dem innan finansieringsansökan lämnades in.

- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning genom de årliga arbetsprogrammen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (29) Programmet bör genomföras med full hänsyn till öppenhetsprincipen. Budgetresurserna bör fördelas mellan programmets olika mål på ett balanserat sätt under hela den tid programmet pågår, med beaktande av de sannolika fördelarna för främjande av hälsa. Lämpliga åtgärder inom ramen för programmets särskilda mål och med ett påtagligt mervärde för unionen bör väljas ut för och finansieras genom programmet. De årliga arbetsprogrammen ska framför allt innehålla de huvudsakliga urvalskriterier som gäller för potentiella mottagare, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, så att det garanteras att stödmottagarna har den ekonomiska och praktiska kapacitet som behövs för att genomföra verksamhet som finansieras genom programmet och, vid behov, den bevisning som krävs för att styrka sitt oberoende.
- (30) Programmets värde och effekt bör regelbundet ses över och utvärderas. Vid utvärderingen av programmet bör hänsyn tas till att programmålen kanske inte hinner uppnås inom programperioden. Efter programmets halva löptid, dock senast den 30 juni 2017, bör en rapport om utvärdering efter halva tiden upprättas så att det kan göras en bedömning av läget i genomförandet av programmets tematiska prioriteringar.
- (31) I syfte att programmet till fullo ska kunna utnyttja det som framkommer i rapporten om utvärdering efter halva tiden av programmets genomförande och möjliggöra eventuella anpassningar som behövs för att uppnå dess mål, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på strykningar av något av de tematiska prioriteringar som anges i denna förordning eller tillägg av nya tematiska prioriteringar i denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) Samarbete mellan nationella myndigheter är nödvändigt för att garantera att alla potentiella sökande får tillgång till information och kan delta på lika villkor samt att de får tillgång till den kunskap som genereras genom programmet tillsammans med de olika intressenterna i den nationella hälso- och sjukvården. Därför bör medlemsstaterna utse nationella kontaktpunkter som stöd till denna verksamhet.
- (33) Vid tillämpningen av förordningen bör kommissionen samråda med relevanta experter, däribland de nationella kontaktpunkterna.
- (34) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att fastställa sanktioner vid behov.
- (35) En övergång mellan programmet och det tidigare program som det ersätter bör säkerställas, särskilt i fråga om kontinuiteten hos fleråriga arrangemang för programmets förvaltning, t.ex. finansiering av tekniskt och administrativt stöd. Från och med den 1 januari 2021 bör anslagen för det tekniska och administrativa stödet vid behov täcka utgifterna för förvaltningen av åtgärder som inte slutförts före utgången av 2020.
- (36) Eftersom de allmänna målen för denna förordning, nämligen att komplettera, stödja och ge ett mervärde åt den politik som förs i medlemsstaterna för att förbättra unionsbefolkningens hälsa och minska ojämlikhet i fråga om hälsa genom att främja hälsa, stimulera innovation på hälso- och sjukvårdsområdet, göra hälso- och sjukvårdssystemen hållbarare och skydda unionens medborgare mot allvarliga gränsöverskridande hälsohot, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av förordningens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (37) Denna förordning ersätter beslut nr 1350/2007/EG. Det beslutet bör därför upphöra att gälla.
- (38) Det är lämpligt att säkerställa en smidig, oavbruten övergång mellan det tidigare programmet på hälsoområdet (2008–2013) och programmet och att anpassa löptiden för programmet till förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Programmet bör därför tillämpas från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Inrättande av programmet

Genom denna förordning inrättas det tredje fleråriga programmet för unionsåtgärder på hälsoområdet för perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020 (nedan kallat *programmet*).

Artikel 2

Allmänna mål

De allmänna målen för programmet ska vara att komplettera, stödja och ge ett mervärde åt den politik som förs i medlemsstaterna för att förbättra unionsmedborgarnas hälsa och minska ojämlikhet i fråga om hälsa genom att främja hälsa, stimulera innovation på hälso- och sjukvårdsområdet, göra hälso- och sjukvårdssystemen hållbarare och skydda unionens medborgare från allvarliga gränsöverskridande hälsohot.

KAPITEL II

MÅL OCH ÅTGÄRDER

Artikel 3

Särskilda mål och indikatorer

De allmänna mål som avses i artikel 2 ska uppnås genom följande särskilda mål:

1. För att främja hälsa, förebygga sjukdomar och verka för miljöer som stöder hälsosamma livsstilar: kartlägga, sprida och främja utnyttjandet av evidensbaserad och god praxis för kostnadseffektiva hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder genom att särskilt inrikta sig på centrala livsstilsrelaterade riskfaktorer med fokus på mervärde för unionen.

Detta mål ska mätas bl.a. genom att man kontrollerar ökningen av antalet medlemsstater som medverkar till att främja god hälsa och förebygga sjukdomar med hjälp av evidensbaserad och god praxis genom åtgärder och verksamhet på lämplig nivå i medlemsstaterna.

2. För att skydda unionsmedborgarna från allvarliga gränsöverskridande hälsohot: identifiera och utveckla samordnade strategier och främja genomförandet av dessa för bättre beredskap och samordning vid hälsokriser.

Detta mål ska mätas bl.a. genom att man kontrollerar ökningen av antalet medlemsstater som integrerar de samordnade strategierna när de utformar sina beredskapsplaner.

3. För att stödja kapacitetsuppbyggnaden på folkhälsoområdet och bidra till innovativa, effektiva och hållbara hälso- och sjukvårdssystem: identifiera och utforma verktyg och mekanismer på unionsnivå för att hantera bristen på personal och ekonomiska resurser, och underlätta frivilligt införande av innovativa lösningar inom interventionsstrategier och förebyggande strategier för folkhälsa.

Detta mål ska mätas bl.a. genom att man kontrollerar ökningen i fråga om rådgivning och antalet medlemsstater som använder de verktyg och mekanismer som identifierats för att bidra till effektiva resultat i hälso- och sjukvårdssystemen.

4. För att förbättra tillgången till bättre och tryggare hälso- och sjukvård för unionsmedborgarna: öka tillgången till medicinsk sakkunskap och information om specifika sjukdomar över nationsgränser, göra det enklare att tillämpa forskningsresultat samt utarbeta verktyg för att förbättra vårdkvaliteten och patientsäkerheten, bland annat genom åtgärder som bidrar till att förbättra hälsokunskaperna.

Detta mål ska mätas bl.a. genom att man kontrollerar ökningen av antalet europeiska referensnätverk som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU⁽¹⁾ (nedan kallade *europeiska referensnätverk*), ökningen av antalet vårdgivare och kompetenscentrum som deltar i de europeiska referensnätverken och ökningen av antalet medlemsstater som använder de framtagna verktygen.

Artikel 4

Stödberättigande åtgärder

De särskilda målen för programmet ska uppnås genom åtgärder som överensstämmer med de tematiska prioriteringarna i bilaga I och genomförs via de årliga arbetsprogram som avses i artikel 11.

KAPITEL III

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 5

Finansiering

Finansieringsramen för genomförandet av programmet under perioden 1 januari 2014–31 december 2020 ska vara 449 394 000 EUR i löpande priser.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Artikel 6

Tredjeländers deltagande

Programmet ska på kostnadsbas vara öppet för deltagande av tredjeländer, framför allt

- a) anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater som omfattas av en föranslutningsstrategi, i enlighet med de allmänna principerna och villkoren för deras deltagande i unionsprogram enligt respektive ramavtal, beslut av associationsrådet eller motsvarande avtal,
- b) Efta/EES-länderna i enlighet med de villkor som fastställs i EES-avtalet,
- c) grannländer och länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken i enlighet med de villkor som fastställs i ett relevant bilateralt eller multilateralt avtal,
- d) andra länder i enlighet med de villkor som fastställs i ett relevant bilateralt eller multilateralt avtal.

Artikel 7

Interventionstyper

1. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska finansiella bidrag från unionen beviljas i form av bidrag, offentlig upphandling eller annan typ av intervention som behövs för att uppnå programmålen.

2. Bidrag får beviljas för finansiering av

- a) åtgärder med ett påtagligt mervärde för unionen som samfinansieras av de behöriga myndigheterna med ansvar för hälso- och sjukvård i medlemsstaterna eller i tredjeländer som deltar i programmet i enlighet med artikel 6 eller av organ inom den offentliga sektorn och icke-statliga organisationer, som avses i artikel 8.1, som agerar enskilt eller som ett nätverk på uppdrag av dessa behöriga myndigheter,
- b) åtgärder med ett påtagligt mervärde för unionen, uttryckligen föreskrivet och vederbörligen motiverat i de årliga arbetsprogrammen, som samfinansieras av andra offentliga, icke-statliga eller privata organ, i enlighet med artikel 8.1, bl.a. internationella organisationer som är verksamma på hälsoområdet och, i det senare fallet, i förekommande fall utan föregående ansökningsomgång,
- c) administrationskostnader för icke-statliga organ, i enlighet med artikel 8.2, i de fall då det finansiella stödet är nödvändigt för att ett eller flera av programmets särskilda mål ska uppnås.

3. Bidrag som utbetalas av unionen får inte överskrida 60 % av de stödberättigande kostnaderna för en åtgärd som syftar till att uppnå ett av programmets mål eller för administrationskostnader för ett icke-statligt organ. I de fall där nyttovärdet är exceptionellt stort får unionens bidrag uppgå till högst 80 % av de stödberättigande kostnaderna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (EUT L 88, 4.4.2011, s. 45).

För de åtgärder som avses i punkt 2 a ska ett exceptionellt nyttovärde anses uppnås bland annat om

- a) minst 30 % av budgeten för den föreslagna åtgärden har anslagits till medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita är lägre än 90 % av unionsgenomsnittet, och
- b) organ från minst 14 deltagande länder deltar i åtgärden, varav minst fyra är länder vars BNI per capita är lägre än 90 % av unionsgenomsnittet.

4. Genom undantag från artikel 130.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och i vederbörligen motiverade fall, får kommissionen i det årliga arbetsprogrammet för 2014 anse att kostnader som direkt är kopplade till genomförandet av de verksamheter som stöds ska vara stödberättigande från och med den 1 januari 2014, även om mottagaren ådrog sig dem innan bidragsansökan lämnades in.

Artikel 8

Bidragsmottagare

1. Bidrag för de åtgärder som avses i artikel 7.2 a och b får beviljas lagligen etablerade organisationer, offentliga myndigheter, organ inom den offentliga sektorn, framför allt forskningsinstitut och hälso- och sjukvårdsinstitutioner, universitet och högskolor.
2. Bidrag till administrationskostnader för de organ som avses i artikel 7.2 c får beviljas organ som uppfyller samtliga av följande kriterier:
 - a) De är icke-statliga, drivs inte i vinstsyfte och är oberoende av näringslivs-, handels- och företagsintressen eller andra motstridiga intressen.
 - b) De bedriver folkhälsoverksamhet, fyller en faktisk funktion i den civila dialogen på unionsnivå och strävar efter att uppnå minst ett av de särskilda målen för programmet.
 - c) De bedriver verksamhet på unionsnivå och i minst hälften av medlemsstaterna och har en balanserad geografisk täckning i unionen.

Artikel 9

Administrativt och tekniskt stöd

Finansieringsramen för programmet får också täcka utgifter för förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som är direkt nödvändiga för förvaltningen av programmet och för uppnåendet av dess mål, särskilt undersökningar, sammanträden, information och kommunikationsåtgärder, bl.a. förmedling av information om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa anknyter till programmets allmänna mål, kostnader för it-nät med inriktning på informationsutbyte samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kan uppkomma för kommissionen för förvaltningen av programmet.

KAPITEL IV

GENOMFÖRANDE

Artikel 10

Genomförandemetoder

Kommissionen ska ansvara för programmets genomförande i enlighet med de förvaltningsformer som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 11

Årliga arbetsprogram

1. Kommissionen ska genomföra programmet genom att fastställa årliga arbetsprogram i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och de kriterier som anges i bilaga II till den här förordningen.

2. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta årliga arbetsprogram som särskilt ska fastställa de åtgärder som ska vidtas, inbegripet fördelning av finansiella medel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

3. Vid genomförandet av programmet ska kommissionen tillsammans med medlemsstaterna se till att alla relevanta rättsliga bestämmelser om skydd av personuppgifter följs och att det vid behov införs mekanismer som garanterar dessa uppgifters sekretess och säkerhet.

Artikel 12

Samstämmighet och komplementaritet med annan politik

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa programmets övergripande samstämmighet och komplementaritet med unionens, inbegripet relevanta unionsorgans, övriga strategier, instrument och åtgärder.

Artikel 13

Övervakning, utvärdering och spridning av resultat

1. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna övervaka genomförandet av de åtgärder som vidtas inom ramen för programmet mot bakgrund av programmets mål och indikatorer, inklusive tillgänglig information om beloppet för klimatrelaterade utgifter. Kommissionen ska varje år rapportera om detta till den kommitté som avses i artikel 17.1 och hålla Europaparlamentet och rådet underrättade.

2. På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna lämna tillgänglig information om programmets genomförande och effekter. En sådan begäran om information ska vara skälig, och onödiga ökningar av medlemsstaternas administrativa börda ska undvikas.

3. Efter programmets halva löptid, dock senast den 30 juni 2017, ska kommissionen utarbeta en utvärderingsrapport efter halva tiden om hur programmets mål har uppnåtts, läget när det gäller genomförandet av de tematiska prioriteringarna i bilaga I, hur effektivt resurserna använts och om programmets mervärde för unionen, som underlag för ett beslut om huruvida de tematiska prioriteringarna ska förlängas, förändras eller avbrytas, och lägga fram rapporten för Europaparlamentet och rådet. tvärderingsrapporten efter halva tiden ska även ta upp utrymmet för förenkling, intern och extern samstämmighet, målens fortsatta relevans samt åtgärdernas bidrag till uppnåendet av målen i artikel 168 i EUF-fördraget. Den ska beakta resultaten av utvärderingen av det tidigare programmets långsiktiga effekter.

I utvärderingsrapporten efter halva tiden ska kommissionen särskilt ange följande:

- a) Om det inte är möjligt att genomföra eller uppnå en eller flera av de tematiska prioriteringar som anges i bilaga I i enlighet med programmets mål och inom programmets återstående löptid.
- b) Huruvida utvärderingen slagit fast en eller flera specifika, viktiga tematiska prioriteringar som inte anges i bilaga I, men som har blivit nödvändiga för att kunna uppnå programmets allmänna och särskilda mål.
- c) Skälen för det som framkommit enligt leden a och b.

Den långsiktiga effekten av programmet och dess hållbarhet ska utvärderas för att ge underlag för ett beslut om eventuell förlängning, ändring eller avbrytande av ett efterföljande program.

4. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna förordning och se till att de får bred spridning i syfte att bidra till att förbättra hälsan i unionen.

Artikel 14

Uppföljning av rapporten om utvärdering efter halva tiden

1. Om det i rapporten om utvärdering efter halva tiden slås fast att en eller flera tematiska prioriteringar inte kan genomföras och uppnås i överensstämmelse med programmets mål och inom dess löptid, ska kommissionen ges befogenhet att senast den 31 augusti 2017 anta delegerade akter enligt artikel 18 med avseende på att stryka den eller de tematiska prioriteringarna från bilaga I. Endast en delegerad akt om strykning av en eller flera tematiska prioriteringar får enligt artikel 18 träda i kraft under programmets löptid.

2. När det i rapporten om utvärdering efter halva tiden fastställs en eller flera specifika, viktiga tematiska prioriteringar som inte anges i bilaga I, men som har blivit nödvändiga för att

uppnå programmets allmänna och särskilda mål, ska kommissionen bemyndigas att senast den 31 augusti 2017 anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i syfte att lägga till den eller de berörda tematiska prioriteringarna i bilaga I. En tematisk prioritering ska kunna uppnås inom programmets löptid. Endast en delegerad akt om tillägg av en eller flera tematiska prioriteringar får enligt artikel 18 träda i kraft under programmets löptid.

3. En strykning eller ett tillägg av tematiska prioriteringar ska överensstämma med de allmänna målen och med de relevanta särskilda målen för programmet.

Artikel 15

Nationella kontaktpunkter

Medlemsstaterna ska utse nationella kontaktpunkter som ska bistå kommissionen med att främja programmet och, där så är lämpligt, sprida programresultaten och den tillgängliga information om programmets effekter som avses i artikel 13.2.

Artikel 16

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom att vidta förebyggande åtgärder, utföra effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom avskräckande administrativa och finansiella sanktioner.

2. Kommissionen, dess företrädare och revisionsrätten ska ha revisionsbefogenheter på grundval av handlingar och på platsen hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt denna förordning.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadat

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som har finansierats enligt den här förordningen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska de samarbetsavtal med tredjeländer och med internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som följer av tillämpningen av denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenhet att utföra sådana granskningar och utredningar i enlighet med sina respektive behörigheter.

KAPITEL V

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 14.1 och 14.2 ska ges till kommissionen för programmens löptid.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14.1 och 14.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum.

Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 14.1 och 14.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Övergångsbestämmelser

1. Finansieringsramen för programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan programmet och de åtgärder som antas enligt beslut nr 1350/2007/EG.

2. Vid behov får medel föras in i budgeten efter 2020 för att täcka utgifter enligt artikel 9 för förvaltning av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2020.

Artikel 20

Upphävande

Beslut nr 1350/2007/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

TEMATISKA PRIORITERINGAR

1. **Främja hälsa, förebygga sjukdomar och verka för miljöer som stöder en hälsosam livsstil med hänsyn till principen att hälsofrågor ska beaktas inom alla politikområden**
 - 1.1 Kostnadseffektiva åtgärder för förebyggande och främjande i synnerhet i linje med unionens strategier om alkohol och kost, och inbegripet åtgärder för att stödja utbyte av evidensbaserad och god praxis för att ta itu med riskfaktorer såsom tobaksbruk och passiv rökning, skadlig alkoholkonsumtion, ohälsosamma kostvanor och fysisk inaktivitet, med beaktande av folkhälsoaspekterna av bakomliggande faktorer, exempelvis sociala faktorer och miljöfaktorer, med fokus på mervärde för unionen.
 - 1.2 Åtgärder för att komplettera medlemsstaternas åtgärder för att minska narkotikarelaterade hälsoskador, inbegripet information och förebyggande.
 - 1.3 Stödja effektiva insatser mot smittsamma sjukdomar såsom hiv/aids, tuberkulos och hepatit genom att fastställa, sprida och främja utnyttjande av evidensbaserad och god praxis för kostnadseffektivt förebyggande och kostnads-effektiv diagnos, behandling och vård.
 - 1.4 Stöd till samarbete och nätverk i unionen för att förebygga och förbättra insatserna mot kroniska sjukdomar, inklusive cancer, åldersrelaterade och neurodegenerativa sjukdomar genom att dela kunskap, god praxis och utveckling av gemensamma förebyggande åtgärder, tidig upptäckt och förvaltning (inklusive hälsokunskaper och självförvaltning). Uppföljande av verksamhet som redan inletts beträffande cancer, inbegripet relevanta åtgärder som föreslagits av *European Partnership Action against Cancer*.
 - 1.5 Åtgärder som krävs enligt eller bidrar till genomförandet av unionslagstiftningen om tobaksvaror reklam och saluföring. Sådana åtgärder kan omfatta verksamhet som syftar till att säkerställa genomförande, tillämpning, övervakning och översyn av denna lagstiftning.
 - 1.6 Stödja uppbyggnaden av ett informations- och kunskapssystem som kan bidra till ett faktabaserat beslutsfattande, inbegripet användning av befintliga instrument och, när det är lämpligt, vidareutveckling av standardiserad hälsoinformation och standardiserade verktyg för hälsoövervakning, insamling och analys av hälso- och sjukvårdsdata och bred spridning av programmets resultat.
2. **Skydda unionsmedborgarna mot allvarliga grändöverskridande hot mot hälsan**
 - 2.1 Förbättra riskbedömningen och åtgärda brister i riskbedömningskapaciteten genom att tillhandahålla ytterligare resurser för vetenskaplig expertis och kartlägga befintliga bedömningar.
 - 2.2 Stödja uppbyggnaden av medlemsstaternas kapacitet att hantera hälsohot, i förekommande fall även i samarbete med grannländer: utveckla en planering för beredskap och insatser som tar hänsyn till och är samordnad med globala initiativ, element för allmän och specifik beredskapsplanering, samordning av folkhälsoinsatser, icke-bindande vaccinationsstrategier, åtgärda de växande hälsohot som beror på befolkningens globala rörlighet, utveckla riktlinjer för skyddsåtgärder i nödsituationer, riktlinjer om information och handledningar om god praxis, bidra till ramen för en frivillig mekanism, däribland inrättandet av en optimal vaccinationstäckning för att effektivt bekämpa förnyad spridning av infektionssjukdomar och för gemensam upphandling av medicinska motåtgärder och utveckla konsekventa kommunikationsstrategier.
 - 2.3 Åtgärder som krävs enligt eller bidrar till genomförandet av unionslagstiftning om smittsamma sjukdomar och andra hälsohot, bl.a. på grund av biologiska och kemiska incidenter, miljö och klimatförändringar. Sådana åtgärder kan ha till syfte att underlätta genomförande, tillämpning, övervakning och översyn av denna lagstiftning.
 - 2.4 Stödja uppbyggnaden av ett informations- och kunskapssystem som kan bidra till ett evidensbaserat beslutsfattande, inbegripet användning av befintliga instrument och, när det är lämpligt, vidareutveckling av standardiserad hälsoinformation och standardiserade verktyg för hälsoövervakning, insamling och analys av hälso- och sjukvårdsdata och bred spridning av programmets resultat.
3. **Bidra till innovativa, effektiva och hållbara hälso- och sjukvårdssystem**
 - 3.1 Stödja frivilligt samarbete mellan medlemsstaterna för utvärdering av medicinsk teknik inom nätverket för utvärdering av medicinsk teknik som inrättats genom direktiv 2011/24/EU. Underlätta utnyttjandet av resultat från forskningsprojekt som stöds genom Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013), antaget genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG ⁽¹⁾, och på längre sikt från verksamhet som kommer att genomföras inom ramprogrammet för forskning och innovation (Horisont 2020).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).

- 3.2 Främja frivilligt utnyttjande av innovation inom hälso- och sjukvården och e-hälsa genom att öka driftskompatibiliteten mellan patientregistren och andra e-hälsolösningar, stödja europeiskt samarbete om e-hälsa i unionen, bl.a. när det gäller register och hälso- och sjukvårdspersonalens användning av dessa. Detta kommer att vara till nytta för det frivilliga nätverket för e-hälsa som inrättats genom direktiv 2011/24/EU.
- 3.3 Stödja hållbarheten hos hälso- och sjukvårdspersonalen genom utveckling av metoder för effektiva prognoser och effektiv planering av personalresurser i fråga om antal, jämställdhet, kompetensbredd och huruvida utbildningen motsvarar kravet på färdigheter, inklusive färdigheten att använda nya informationssystem och annan avancerad teknik, övervakning (inom unionen) av hälso- och sjukvårdspersonals rörlighet och migration, främja effektiva strategier för att rekrytera och behålla personal och utveckla deras kapacitet, med vederbörlig hänsyn till problemen med omsorgsbehov och en åldrande befolkning.
- 3.4 Tillhandahålla expertis och dela med sig av god praxis för att hjälpa medlemsstater som genomför reformer av hälso- och sjukvårdssystemen genom att inrätta en mekanism för att samla expertis på unionsnivå, för att kunna erbjuda goda, evidensbaserade råd om effektiva och ändamålsenliga investeringar och innovation i folkhälsa och hälso- och sjukvårdssystemen. Underlätta utnyttjandet av resultat från forskningsprojekt som stöds genom Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) och på längre sikt från verksamhet som kommer att genomföras inom ramprogrammet för forskning och innovation (Horisont 2020).
- 3.5 Stödja åtgärder beträffande hälsoproblem i ett åldrande samhälle, inbegripet relevanta åtgärder som föreslås av Europeiskt innovationspartnerskap för aktivt och hälsosamt åldrande i dess tre teman: innovation inom medvetenhet, förebyggande och tidig diagnos, innovation inom bot och vård och innovation för aktivt åldrande och ett självständigt liv.
- 3.6 Åtgärder som krävs enligt eller bidrar till genomförande av unionslagstiftningen om medicintekniska produkter, läkemedel och gränsöverskridande hälso- och sjukvård. Sådana åtgärder kan ha till syfte att underlätta genomförande, tillämpning, övervakning och översyn av denna lagstiftning.
- 3.7 Stödja uppbyggnaden av ett informations- och kunskapssystem som kan bidra till ett faktabaserat beslutsfattande, inbegripet användning av befintliga instrument, vidareutveckling, i förekommande fall, av standardiserad hälsoinformation och standardiserade verktyg för hälsoövervakning, insamling och analys av hälso- och sjukvårdsdata och bred spridning av programmets resultat, och stöd till de vetenskapliga kommittéer som inrättats i enlighet med beslut 2008/721/EG.
- 4. Förbättra tillgången till bättre och tryggare hälso- och sjukvård för unionsmedborgarna**
- 4.1 Stödja inrättande av ett system med europeiska referensnätverk för patienter med sjukdomar som kräver högt specialiserad vård och en särskild koncentration av resurser eller sakkunskap, som när det gäller sällsynta sjukdomar, på grundval av de kriterier som kommer att fastställas i enlighet med direktiv 2011/24/EU.
- 4.2 Stödja medlemsstaterna, patientorganisationer och berörda parter genom samordnade åtgärder på unionsnivå för att på ett effektivt sätt hjälpa patienter som lider av sällsynta sjukdomar. Detta innefattar att skapa referensnätverk (i enlighet med punkt 4.1), unionsomfattande informationsdatabaser, information om och register över sällsynta sjukdomar som bygger på gemensamma kriterier.
- 4.3 Stärka samarbetet när det gäller patientsäkerhet och vårdkvalitet, bl.a. genom genomförande av rådets rekommendation av den 9 juni 2009 om patientsäkerhet, inbegripet förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner ⁽¹⁾, utbyte av god praxis om kvalitetssäkringssystem, utveckling av riktlinjer och verktyg för att främja kvalitet och patientsäkerhet, förbättring av tillgängligheten till patientinformation om säkerhet och kvalitet, förbättring av återkoppling och samverkan mellan vårdgivare och patienter.
- 4.4 I linje med handlingsplanen mot antimikrobiell resistens förbättra den återhållsamma användningen av antimikrobiella medel och motverka praxis som ökar antimikrobiell resistens, särskilt på sjukhus, främja effektivt förebyggande och effektiva hygienåtgärder för att förebygga och kontrollera infektioner, minska bördan av resistenta infektioner och vårdrelaterade infektioner och säkra tillgången till effektiva antimikrobiella medel.
- 4.5 Åtgärder som krävs enligt eller bidrar till målen i unionslagstiftningen om mänskliga vävnader och celler, blod, mänskliga organ, medicintekniska produkter, läkemedel och patienters rättigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård, med full respekt för medlemsstaternas kompetens och etiska ställningstaganden inom detta område. Sådana åtgärder kan ha till syfte att underlätta genomförande, tillämpning, övervakning och översyn av denna lagstiftning.
- 4.6 Stödja uppbyggnaden av ett informations- och kunskapssystem som kan bidra till ett faktabaserat beslutsfattande, inbegripet användning av befintliga instrument och, i förekommande fall, vidareutveckling av standardiserad hälsoinformation och standardiserade verktyg för hälsoövervakning, insamling och analys av hälso- och sjukvårdsdata och bred spridning av programmets resultat.

⁽¹⁾ EUT C 151, 3.7.2009. s. 1.

BILAGA II

KRITERIER FÖR UPPRÄTTANDE AV ÅRLIGA ARBETSPROGRAM

De årliga arbetsprogrammen ska upprättas för programmets löptid och i enlighet med följande kriterier:

- Hur relevanta de föreslagna åtgärderna är för uppnåendet av de mål som anges i artiklarna 2 och 3, för de tematiska prioriteringar som anges i bilaga I och för EU:s folkhälsost strategi *Tillsammans för hälsa*.
 - Mervärdet för unionen av de föreslagna åtgärderna i överensstämmelse med de tematiska prioriteringarna i bilaga I.
 - Hur relevanta de föreslagna åtgärderna är för folkhälsan när det gäller att främja hälsa, förebygga sjukdomar och skydda unionsmedborgarna mot hälsorisker och förbättra hälso- och sjukvårdssystemens prestanda.
 - Hur relevanta de föreslagna åtgärderna är i fråga om att stödja genomförandet av unionens hälsoskyddslagstiftning.
 - Lämpligheten av de föreslagna åtgärdernas geografiska täckning.
 - En balanserad fördelning av budgetmedel mellan programmets olika mål, med beaktande av troliga fördelar för främjande av hälsa.
 - Adekvat täckning av de tematiska prioriteringar som anges i bilaga I.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 283/2014**av den 11 mars 2014****om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Telekommunikationsnät och -tjänster blir i allt högre grad internetbaserade infrastrukturer, där bredbandsnät och digitala tjänster har ett nära samband. Internet är på väg att bli den dominerande plattformen för kommunikation, tjänster, utbildning, deltagande i samhällsliv och politik, kulturellt innehåll samt affärsverksamhet. Därför är den transeuropeiska tillgången till omfattande, säker internetuppkoppling med hög hastighet och digitala tjänster i allmänhetens intresse av avgörande betydelse för den sociala och ekonomiska tillväxten, konkurrenskraften, den sociala integrationen och den inre marknaden.
- (2) Den 17 juni 2010 gav Europeiska rådet sitt stöd till kommissionens meddelande av den 26 augusti 2010 om en digital agenda för Europa, som syftar till att lägga upp en plan för att maximera informations- och kom-

munikationsteknikens sociala och ekonomiska potential. Den syftar till att stimulera tillgång och efterfrågan på konkurrenskraftig infrastruktur för höghastighetsinternet och internetbaserade digitala tjänster med sikte på utvecklingen mot en verklig digital inre marknad, vilket är en förutsättning för smart och hållbar tillväxt för alla.

- (3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 ⁽⁴⁾ fastställs villkoren, metoderna och förfarandena för finansiellt stöd från unionen till transeuropeiska nät inom sektorerna transport, telekommunikation och energinfrastrukturer. I och med att det finns samma typ av utmaningar och möjligheter inom de sektorer som omfattas av Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), finns det stort utrymme för att utnyttja synergieffekter, inbegripet genom att kombinera finansiering från FSE med andra finansieringskällor.

- (4) Det finns redan ett stort antal gränsöverskridande digitala tjänster för utbyten mellan europeiska offentliga förvaltningar till stöd för unionspolitik. Vid tillhandahållande av nya lösningar är det viktigt att utnyttja befintliga lösningar som införts inom ramen för andra europeiska initiativ, att undvika dubbelarbete och att säkerställa samordning och anpassning av metoder och lösningar inom olika initiativ och politiska strategier, såsom ISA-programmet inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 922/2009/EG ⁽⁵⁾ Fiscalis-programmet inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 ⁽⁶⁾ och Horisont 2020 inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽⁷⁾. Det är likaledes viktigt att lösningarna överensstämmer med antagna internationella och/eller europeiska standarder eller öppna specifikationer för interoperabilitet, särskilt de som fastställs av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 922/2009/EG av den 16 september 2009 om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar (ISA) (EUT L 260, 3.10.2009, s. 20).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽¹⁾ Yttrande av den 22 februari 2012 (EUT C 143, 22.5.2012, s. 120) och yttrande av den 16 oktober 2013 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 211 och EUT C 356, 5.12.2013, s. 116.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

(EU) nr 1025/2012⁽¹⁾, och andra relevanta specifikationer och riktlinjer, som det europeiska ramverket för interoperabilitet för europeiska offentliga tjänster.

- (5) Utvecklingen av bredbandsnät med hög hastighet kommer att dra nytta av europeiska tekniska standarder. Om unionen ska spela en framträdande roll inom telekommunikationssektorn, behöver unionen satsa på forsknings- och utvecklingsprogram och ökad övervakning av standardiseringsförfaranden.
- (6) Storskaliga pilotprojekt mellan medlemsstater som samfinansieras av programmet för konkurrenskraft⁽²⁾ och innovation, såsom Peppol, Stork, epSOS, eCodex och Spocs, har validerat viktiga gränsöverskridande digitala tjänster på den inre marknaden, baserade på gemensamma byggstenar, vilka håller på att befästs genom eSENS-projektet. Dessa pilotprojekt har redan kommit så långt i utvecklingen att de nu eller inom en nära framtid kan införas. Befintliga projekt av gemensamt intresse har redan visat att det finns ett klart mervärde med åtgärder på europeisk nivå, t.ex. inom områdena kulturarv (Europeana), skydd av barn (säkrare internet) och social trygghet (EESSI), medan andra projekt har föreslagits, t.ex. inom området konsumentskydd (ODR).
- (7) När det gäller infrastrukturer för digitala tjänster bör byggstenarna ha företräde framför andra infrastrukturer för digitala tjänster, eftersom de är en förutsättning för dessa. Infrastrukturer för digitala tjänster bör bland annat skapa ett europeiskt mervärde och tillgodose styrka behov. De bör vara tillräckligt utvecklade, både tekniskt och operativt, för att kunna införas, vilket bör ha visats genom lyckade pilotprojekt. De bör baseras på en konkret hållbarhetsplan som säkerställer driften av kärnplattformar på medellång till lång sikt, även efter FSE. Finansiellt stöd inom ramen för denna förordning bör därför när så är möjligt fasas ut över tiden, och andra finansieringskällor än FSE bör mobiliseras när så är lämpligt.
- (8) Det är viktigt att finansiera infrastrukturer för digitala tjänster som krävs för att fullgöra rättsliga förpliktelser enligt unionsrätten och/eller som utvecklar eller tillhandahåller byggstenar, med stora potentiella effekter på ut-

vecklingen av paneuropeiska offentliga tjänster, så att man stöder många infrastrukturer för digitala tjänster och gradvis bygger upp ett europeiskt ekosystem för interoperabilitet. I detta sammanhang avser rättsliga förpliktelser särskilda bestämmelser som kräver antingen utveckling eller användning av infrastruktur för digitala tjänster eller som kräver resultat som endast kan uppnås genom europeiska infrastrukturer för digitala tjänster.

- (9) Väletablerade infrastrukturer för digitala tjänster, Europeana och säkrare internet för barn bör prioriteras när det gäller finansiering. Framför allt bör kontinuiteten i unionens finansiering från andra unionssprogram till FSE säkerställas under de första åren av den fleråriga budgetram för perioden 2014–2020 som fastställs genom rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽³⁾ för att möjliggöra ett oavbrutet och framgångsrikt tillhandahållande av tjänster på samma nivå som inom ramen för det nuvarande finansieringsprogrammet. Den 10 maj 2012 betonade rådet den avgörande betydelsen av att säkerställa den långsiktiga genomförbarheten för Europeana inbegripet vad beträffar styrning och finansiering.⁽⁴⁾
- (10) En säker, inkluderande och positiv onlinemiljö för barn och ungdomar bör säkerställas. Som en avgörande åtgärd för att skydda och stärka barns rättigheter i onlinemiljön bör verksamheten i programmet för ett säkrare internet säkerställas efter 2014. Genom genomförande av denna förordning bör genomförandet av den europeiska strategin för ett bättre internet för barn på unionsnivå samt på nationell nivå få finansiellt stöd, särskilt när det gäller centrumen för ett säkrare internet (SIC – *Safer Internet Centres*) i medlemsstaterna. Verksamheten vid dessa centrum, inbegripet kontaktpunkter för ökad medvetenhet och andra verksamheter för ökad medvetenhet, hjälplinjer dit barn, föräldrar och vårdnadshavare kan vända sig för att få information om hur barn bäst kan använda internet samt journummer för rapportering av innehåll som utgör sexuella övergrepp mot barn på internet, är grundläggande element och en förutsättning för att strategin ska lyckas.
- (11) En framtida unionsrättsakt om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden ska fastställa de exakta kraven och villkoren för ömsesidigt erkännande av grundläggande funktioner, nedan kallade byggstenarna i de digitala tjänsteinfrastrukturerna. Den akten kommer att omfatta flera av de viktigaste byggstenarna, exempelvis elektronisk identifiering och elektronisk signatur, som en del av de projekt av gemensamt intresse som återfinns i bilagan till den här förordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EG) nr 1639/2006 av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) (EUT L 310, 9.11.2006, s. 15).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽⁴⁾ EUT C 169, 15.6.2012, s. 5.

- (12) Infrastrukturer för digitala tjänster som införs i enlighet med beslut nr 922/2009/EG kommer att underlätta gränsöverskridande och sektorsöverskridande elektronisk samverkan mellan europeiska offentliga förvaltningar. Detta kommer i sin tur att möjliggöra tillhandahållandet av grundläggande tjänster inom bland annat sådana områden som elektronisk identifiering och elektronisk autentisering och elektronisk upphandling, sammankoppling av företagsregister över gränser, interoperabla och gränsöverskridande elektroniska hälso- och sjukvårdstjänster samt samarbete över gränserna om it-säkerhet, vilket bidrar till den digitala inre marknaden. Sådan samverkan mellan förvaltningar kommer att uppnås genom inrättande och/eller förbättring av interoperabla kärnplattformar, som bygger på befintliga gemensamma byggstenar och/eller tillhandahåller kompletterande byggstenar som krävs för utvecklingen av andra kärnplattformar, samt beslätade bastjänster som kopplar ihop nationella infrastrukturer med kärnplattformar för tillhandahållande av gränsöverskridande digitala tjänster.
- (13) Medlemsstaterna bör uppmuntra lokala och regionala myndigheter att fullt ut och på ett effektivt sätt delta i styrningen av infrastrukturerna för digitala tjänster och se till att projekt av gemensamt intresse som rör gränsöverskridande tillhandahållande av e-förvaltningstjänster tar hänsyn till EIF-rekommendationerna.
- (14) I sin resolution av den 6 juli 2011 om den europeiska bredbandssektorn: investeringar i digitalt baserad tillväxt⁽¹⁾ betonade Europaparlamentet att bredbandstjänster är av avgörande vikt för konkurrenskraften hos unionens näringsliv och på ett betydande sätt bidrar till den ekonomiska tillväxten, den sociala sammanhållningen och sysselsättning av hög kvalitet inom unionen. Investeringar i den allra senaste, framtidssäkrade tekniken är av avgörande betydelse om unionen ska kunna utgöra ett centrum för innovation, kunskap och tjänster.
- (15) En europeisk marknad med nästan 500 miljoner människor som är anslutna till höghastighetsbredband skulle fungera som en spjutspets för utvecklingen av den inre marknaden och skapa en globalt sett unik kritisk massa av användare, där alla regioner exponeras för nya möjligheter och där varje användare ges ett ökat värde och unionen får möjlighet att bli en världsledande kunskapsbaserad ekonomi. En snabb utbyggnad av bredbandsnät med hög hastighet är avgörande för utvecklingen av unionens produktivitet och för framväxten av nya företag och småföretag som kan bli ledande inom olika sektorer, såsom hälso- och sjukvård, tillverkning och tjänsteinindustrin.
- (16) Kombinationen av nya möjligheter när det gäller infrastruktur och nya, innovativa och interoperabla tjänster bör skapa en god cirkel genom att stimulera till ökad efterfrågan på höghastighetsbredband, som det från kommersiell synpunkt vore klokt att tillgodose.
- (17) I den digitala agendan för Europa anges att alla européer senast 2020 bör ha tillgång till internethastigheter över 30 Mbps och att 50 % eller mer av de europeiska hushållen bör abonnera på internetanslutningar över 100 Mbps.
- (18) Med tanke på den snabba utvecklingen av digitala tjänster och tillämpningar som kräver allt snabbare internetförbindelser och den snabba utvecklingen av den toppmoderna teknik som möjliggör detta är det lämpligt att inom ramen för en utvärdering av den digitala agendan för Europa beakta översynen av bredbandsmålen för 2020 för att säkerställa att unionen har konkurrenskraftiga bredbandshastigheter i jämförelse med andra ekonomier i världen.
- (19) En del av bredbandsprojekten bör visa högre ambitioner och sikta mot högre hastigheter och därigenom tjäna som pilotprojekt för snabbare anslutningsmöjligheter och modeller som kan reproduceras.
- (20) I sin resolution av den 12 september 2013 om den digitala agendan för tillväxt, rörlighet och sysselsättning: dags att lägga i en högre växel betonade Europaparlamentet att det bör vara ett mål för en reviderad framtidsinriktad digital agenda för Europa att alla hushåll i unionen till år 2020 har bredbandsuppkoppling som kan leverera 100 megabit/sekund, och att 50 % av hushållen abonnerar på 1 gigabit/sekund eller mer.
- (21) Den privata sektorn bör vara ledande i utbyggnaden och moderniseringen av bredbandsnät, med stöd av en konkurrensfrämjande och investeringsvänlig rättslig ram. Då de privata investeringarna inte räcker, bör medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå målen för den digitala agendan för Europa. Det offentliga finansiella bredbandsstödet bör begränsas till program eller initiativ som är inriktade på projekt som den privata sektorn inte kan finansiera på egen hand, vilket bekräftas genom en förhandsutvärdering där marknadsmisslyckanden och suboptimala investeringssituationer identifieras, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 89.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (22) Finansieringsinstrument för bredbandsnät får inte otillbörligen snedvrider konkurrensen, tränga ut privata investeringar eller avskräcka privata operatörer från att investera. De bör i synnerhet vara förenliga med artiklarna 101, 102, 106 och 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt i förekommande fall med unionens riktlinjer för tillämpningen av reglerna för statligt stöd på snabb utbyggnad av bredbandsnät.
- (23) Offentlig finansiering av bredbandsnät får användas endast för infrastrukturer som är förenliga med tillämplig rätt, särskilt konkurrensrätten, och med tillträdesskyldigheterna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG⁽¹⁾.
- (24) Eftersom de ekonomiska resurser som är tillgängliga inom FSE är begränsade, bör det finansiella stödet inriktas på inrättandet av finansieringsmekanismer på unionsnivå som kan locka till sig ytterligare investeringar och främja en multiplikatoreffekt och därigenom underlätta en effektiv användning av privata och andra offentliga medel för investeringar. På så sätt möjliggörs bidrag från näringslivet och institutionella aktörer som är betydligt mer omfattande än de finansieringsnivåer som kan erhållas direkt från FSE.
- (25) Eftersom de ekonomiska resurser som är tillgängliga inom FSE är begränsade och för att säkerställa tillräcklig finansiering för infrastrukturer för digitala tjänster, bör det sammanlagda budgetanslaget till bredband inte överstiga det minimibelopp som är nödvändigt för att inrätta en kostnadseffektiv åtgärd, som bör fastställas genom en förhandsbedömning där man beaktar bland annat typen av planerade finansieringsinstrument, den möjliga hävtångseffekten för minsta möjliga effektiva projektportfölj samt marknadsvillkoren.
- (26) Stödet till bredbandsutbyggnad från FSE bör komplettera det stöd som tillhandahålls inom ramen för andra unionsprogram och unionsinitiativ, inbegripet de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i de fall då man vid en förhandsbedömning identifierar marknadsbrister eller suboptimala investeringssituationer och där så beslutas av förvaltningsmyndigheter. Det finansiella stödet till bredbandsutbyggnad från FSE bör bidra till medlemsstaternas insatser både direkt och genom att fungera som ett investeringsverktyg för frivilliga, öronmärkta bidrag från andra källor, inklusive de europeiska struktur- och investeringsfonderna, och på så sätt göra det möjligt för medlemsstaterna att dra nytta av kunskaper och skaleffekterna av faciliteter som förvaltas av unionen med sikte på att öka de offentliga utgifternas effektivitet.
- (27) För att kunna säkerställa största möjliga ekonomisk nytta och med tanke på de begränsade resurserna bör finansieringen från FSE vara tillgänglig för projekt som bygger på den för det specifika projektet mest lämpade tekniken, som kan bidra till att ge incitament till innovativa företagsmodeller och som visar stor potential för att kunna reproduceras. Om projekt finansieras genom frivilliga bidrag inom ramen för FSE, såsom europeiska struktur- och innovationsfonder eller genom nationell eller regional finansiering, bör kriterierna för stödberättigande vara mer flexibla och bland annat ta hänsyn till den specifika situationen och de specifika förhållandena inom de områden som sådan finansiering är avsedd att tjäna.
- (28) Unionen får stödja utbyggnaden av bredbandsnät som bidrar till målen för den digitala agendan för Europa på alla slags områden. Minskningen av den digitala klyftan samt ökningen av den digitala delaktigheten är viktiga mål i den digitala agendan för Europa. Alla unionens åtgärder på bredbandsområdet bör därför ta upp de särskilda behoven i städernas ytterområden, landsbygdsområden och i synnerhet glesbygd och mindre utvecklade regioner, som har behov av att få tillgång till anslutningarna. Detta innefattar utbyggnaden av bredbandsnät för att förbinda öar, inlandsområden, bergsområden, avlägsna områden och perifera områden, inbegripet ömedlemsstater, med unionens centrala områden, och/eller åtgärder för att förbättra tillförlitligheten eller prestandan för anslutningar mellan sådana områden och unionens centrala områden.
- (29) För att fullborda den digitala inre marknaden bör man främja kompatibiliteten mellan programmet för FSE och nationella och regionala bredbandsåtgärder.
- (30) Vid genomförandet av denna förordning bör formerna för finansiellt stöd anpassas till åtgärderna i fråga. När det gäller infrastrukturer för digitala tjänster bör därför kärnplattformar som inte kan finansieras från andra källor prioriteras för finansiering genom upphandling eller i undantagsfall genom bidrag, medan bastjänster endast bör ges begränsat finansiellt stöd från FSE. Allt finansiellt stöd från fonden bör syfta till en effektiv användning av unionens medel, och därför bör bredbandsnät stödjas genom finansieringsinstrument som ger större hävstångseffekter än bidrag.
- (31) Åtgärder inom ramen för denna förordning bör sträva efter att uppnå synergieffekter och interoperabilitet mellan olika projekt av gemensamt intresse som beskrivs i bilagan samt med andra infrastrukturer, inklusive transport- och energiinfrastrukturer som stöds av FSE, relevanta forskningsinfrastrukturer som stöds av bland annat Horisont 2020 samt relevanta infrastrukturer som stöds av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, samtidigt som dubbelarbete och onödiga administrativa börador undviks.
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 7).

- (32) Finansiellt stöd till projekt av gemensamt intresse bör kompletteras med övergripande åtgärder, inklusive tekniskt bistånd, efterfrågestimulerande åtgärder och samordning, som bör syfta till att maximera effekterna av unionsåtgärderna.
- (33) När medel avsätts för åtgärder avseende bredbandsnät bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till resultaten från utvärderingarna av unionens befintliga finansieringsinstrument.
- (34) Kommissionen bör bistås av en expertgrupp med företrädare för alla medlemsstater som bör konsulteras om och bidra till bland annat övervakningen av genomförandet av denna förordning, planering, utvärdering och åtgärdande av genomförandeproblem.
- (35) Expertgruppen bör också samarbeta med de enheter som deltar i genomförandet av denna förordning, såsom lokala och regionala myndigheter, internetleverantörer, offentliga nätoperatörer och tillverkare av utrustning samt nationella tillsynsmyndigheter och Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (nedan kallat *Berec*), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 ⁽¹⁾.
- (36) Genom förordning (EU) nr 1316/2013 inrättas en samordningskommitté för FSE, som också är en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾. Genom förordning (EU) nr 1316/2013 tilldelas också kommissionen befogenheter att i enlighet med granskningsförfarandet anta årliga och fleråriga arbetsprogram, inbegripet inom telekommunikationssektorn, vilken omfattas av denna förordning. Det är viktigt att i detta avseende klargöra att medlemsstaterna, när frågor som avser denna förordning diskuteras, särskilt utkast till årliga och fleråriga arbetsprogram, bör företräddas av experter inom sektorn för telekommunikationsinfrastruktur i samordningskommittén för FSE.
- (37) Eftersom målen för denna förordning, särskilt samordnad utveckling av transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av den gränsöverskridande karaktären hos de infrastrukturerna som stöds och deras inverkan på hela unionens territorium, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I
- enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) För att stödja projekt av gemensamt intresse inom sektorerna för transport-, telekommunikations- och energiinfrastruktur fastställs i förordning (EU) nr 1316/2013 villkoren, metoderna och förfarandena för att bevilja finansiellt stöd från unionen till transeuropeiska nät. Däri fastställs även fördelningen av de resurser som ska vara tillgängliga enligt förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 inom alla tre sektorerna. Förordning (EU) nr 1316/2013 är tillämplig från och med den 1 januari 2014. Det är därför lämpligt att anpassa tillämpningen av den här förordningen till tillämpningen av förordning (EU) nr 1316/2013 och förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Därför bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2014.
- (39) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG ⁽³⁾ bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs riktlinjer för en snabb utbyggnad och interoperabilitet för projekt av gemensamt intresse när det gäller transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur.
2. Denna förordning omfattar i synnerhet:
 - a) Målen för och de operativa prioriteringarna för projekt av gemensamt intresse.
 - b) Fastställandet av projekt av gemensamt intresse.
 - c) De kriterier i enlighet med vilka åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse ska ge rätt till finansiellt stöd från unionen i enlighet med förordning (EU) nr 1316/2013 i samband med utveckling, genomförande, utbyggnad, sammankoppling och interoperabilitet.
 - d) Prioriteringarna för finansieringen av projekt av gemensamt intresse.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (*Berec*) och byrån (EUT L 337, 18.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG av den 17 juni 1997 om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät (EGT L 183, 11.7.1997, s. 12).

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i förordning (EU) nr 1316/2013 gälla.
2. I denna förordning och förordning (EU) nr 1316/2013 gäller dessutom följande definitioner:
 - a) *telekommunikationsinfrastruktur*: bredbandsnät och infrastrukturer för digitala tjänster.
 - b) *infrastrukturer för digitala tjänster*: infrastrukturer som gör det möjligt att tillhandahålla nätverkstjänster elektroniskt, normalt över internet, och att tillhandahålla transeuropeiska interoperabla tjänster av allmänintresse för medborgare, företag och/eller myndigheter och vilka består av kärnplattformar och bastjänster.
 - c) *byggstenar*: grundläggande infrastrukturer för digitala tjänster, vilka är fundamentala funktioner för återanvändning i mer komplexa infrastrukturer för digitala tjänster.
 - d) *kärnplattform*: centrala nav i infrastrukturer för digitala tjänster som syftar till att säkerställa transeuropeisk anslutbarhet, åtkomst och interoperabilitet och vilka ska vara öppna för medlemsstaterna och får vara öppna för andra enheter.
 - e) *bastjänster*: anslutningstjänster som kopplar ihop en eller flera nationella infrastrukturer med kärnplattformar.
 - f) *bredbandsnät*: fasta och trådlösa accessnät med tillhörande infrastruktur och stamnät som klarar att leverera mycket snabba hastigheter.
 - g) *övergripande åtgärder*: studier och programstödande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.6 och 2.7 i förordning (EU) nr 1316/2013.

Artikel 3

Mål

1. Projekten av gemensamt intresse ska bidra till uppnåendet av de allmänna mål som anges i artikel 3 i förordning (EU) nr 1316/2013.
2. Utöver de allmänna målen ska projekt av gemensamt intresse bidra till ett eller flera av följande särskilda mål:
 - a) Ekonomisk tillväxt och stöd till fullbordandet av en fungerande inre marknad till stöd för konkurrenskraften inom den europeiska ekonomin, inklusive små och medelstora företag.
 - b) Förbättringar i det dagliga livet för medborgare, företag och offentliga myndigheter på alla nivåer genom främjande av bredbandsnät, de nationella, regionala och lokala bredband-

snätens sammankoppling och interoperabilitet samt icke-diskriminerande tillgång till sådana nät och digital delaktighet.

3. Följande operativa prioriteringar ska bidra till uppnåendet av de mål som avses i punkterna 1 och 2:

- a) Interoperabilitet, anslutbarhet, hållbar utbyggnad, drift och uppgradering av transeuropeiska infrastrukturer för digitala tjänster samt samordning på europeisk nivå.
- b) Ett effektivt flöde av privata och offentliga investeringar för att främja utbyggnaden och moderniseringen av bredbandsnät för att bidra till bredbandsmålen i den digitala agendan för Europa.

Artikel 4

Projekt av gemensamt intresse

1. Projekt av gemensamt intresse ska särskilt
 - a) syfta till inrättande och/eller förbättring av interoperabla och, om möjligt, internationellt kompatibla kärnplattformar, tillsammans med bastjänster för infrastrukturer för digitala tjänster, och
 - b) tillhandahålla effektiva investeringsverktyg för bredbandsnät, locka nya kategorier av investerare och projektansvariga och främja reproducerbarhet för innovativa projekt och affärsmodeller.
2. Projekt av gemensamt intresse får omfatta hela livscykeln, vilket innefattar genomförbarhetsstudier, genomförande, kontinuerlig drift och uppgradering, samordning och utvärdering.
3. Projekt av gemensamt intresse får stödjas genom övergripande åtgärder.
4. Projekt av gemensamt intresse och åtgärder som bidrar till sådana beskrivs mer ingående i bilagan.

Artikel 5

Metoder

1. När det gäller infrastrukturer för digitala tjänster ska kärnplattformar i första hand införas av unionen medan bastjänster ska införas av parter som ansluter sig till den berörda kärnplattformen. Investeringar i bredbandsnät ska huvudsakligen göras av den privata sektorn, med stöd av en konkurrensfrämjande och investeringsvänlig rättslig ram. Offentligt stöd till bredbandsnät ska endast tillhandahållas vid marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer.
2. Medlemsstater och andra enheter som ansvarar för eller bidrar till genomförandet av projekt av gemensamt intresse ska uppmanas vidta de åtgärder som krävs för att underlätta genomförandet av projekt av gemensamt intresse. Det slutliga

beslutet om genomförandet av ett projekt av gemensamt intresse, som rör en medlemsstats territorium, ska fattas efter den medlemsstatens godkännande.

3. Åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse, som uppfyller de kriterier som anges i artikel 6 i denna förordning, ska kunna omfattas av finansiellt stöd från unionen i enlighet med de villkor och instrument som finns tillgängliga inom ramen för förordning (EU) nr 1316/2013. Finansiellt stöd ska ges i enlighet med de relevanta regler och rutiner som antagits av unionen, de finansieringsprioriteringar som anges i artikel 6 i den här förordningen och med hänsyn till tillgången på resurser, med beaktande av stödmottagarnas särskilda behov.

4. Åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse inom området infrastruktur för digitala tjänster ska stödjas genom

a) upphandling och/eller

b) bidrag.

5. Åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse inom området bredbandsnät ska stödjas genom

a) finansieringsinstrument enligt definitionen i förordning (EU) nr 1316/2013, som ska vara öppna för kompletterande bidrag från andra sektorer av FSE, andra instrument, program och budgetposter i unionens budget samt medlemsstater – inklusive regionala och lokala myndigheter – och andra investerare – inklusive privata investerare i enlighet med artikel 15.2 i förordning (EU) nr 1316/2013, och/eller

b) en kombination av finansieringsinstrument och bidrag från andra offentliga källor än FSE, oavsett om det är offentliga unionskällor eller nationella källor.

6. Övergripande åtgärder ska stödjas genom

a) upphandling och/eller

b) bidrag.

7. Det sammanlagda budgetanslaget till finansieringsinstrument för bredbandsnät får inte överstiga det minimibelopp som är nödvändigt för att inrätta kostnadseffektiva åtgärder, som ska fastställas genom sådana förhandsbedömningar som avses i artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1316/2013.

Deta beloppet ska motsvara 15 % av den finansieringsram för telekommunikationssektorn som avses i artikel 5.1 b i förordning (EU) nr 1316/2013.

8. Minst en tredjedel av de bredbandsprojekt som får finansiellt stöd enligt denna förordning ska sikta mot bredbandshastigheter över 100 Mbit/s.

9. Efter den rapport som avses i artikel 8.6 om hur arbetet med genomförandet av denna förordning fortskrider får Euro-

paparlamentet och rådet, på förslag från kommissionen, revidera det belopp som fastställts i enlighet med punkt 7 i den här artikeln och den andel projekt som avses i punkt 3e i den här artikeln.

10. När stöd från FSE kompletterar de europeiska struktur- och investeringsfonderna och andra offentliga direktstöd kan synergieffekterna mellan åtgärder inom ramen för FSE och stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna stärkas med hjälp av en ändamålsenlig samordningsmekanism.

Artikel 6

Kriterier och prioriteringar för finansiering

1. Åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse inom området infrastruktur ska uppfylla samtliga följande kriterier för att berättiga till finansiering

a) ha en tillräcklig utvecklingsgrad för att kunna genomföras, vilket i synnerhet ska styrkas genom lyckade pilotprojekt inom program som unionens innovations- och forskningsprogram,

b) bidra till unionens politik och åtgärder till stöd för den inre marknaden,

c) skapa europeiskt mervärde och ha en strategi och plan för långsiktig hållbarhet, när så är lämpligt genom andra finansieringskällor än Fonden för ett sammanlänkat Europa, vars kvalitet ska visas genom en genomförbarhets- och en kostnadsnyttoanalys; denna strategi ska uppdateras vid behov,

d) uppfylla antagna internationella och/eller europeiska standarder eller öppna specifikationer och riktlinjer för interoperabilitet, såsom den europeiska interoperabilitetsramen, och utnyttja befintliga lösningar.

2. Urvalet av åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse inom området infrastruktur för digitala tjänster som ska finansieras genom FSE, samt deras finansieringsnivå, ska göras inom ramen för det årliga arbetsprogram som avses i artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1316/2013.

3. De byggstenar som är nödvändiga och som kan ha goda utsikter att användas för utveckling, utbyggnad och drift av andra infrastrukturer för digitala tjänster enligt förteckningen i avsnitt 1.1 i bilagan ska ges högsta prioritet för finansiering.

4. Andra plats i prioriteringsordningen ska ges åt andra infrastrukturer för digitala tjänster till stöd för unionsrätt, politik och program enligt förteckningen i avsnitten 1.2 och 1.3 i bilagan och, när så är möjligt, grundas på befintliga byggstenar.

5. Stödet till kärnplattformar ska ges högre prioritet än stödet till bastjänster.

6. På grundval av målen i artikel 3 i denna förordning, beskrivningen av projekt av gemensamt intresse i bilagan till denna förordning och med beaktande av den tillgängliga budgeten får de årliga och fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 1316/2013 omfatta ytterligare stödkriterier och prioriteringskriterier inom området infrastrukturer för digitala tjänster.

7. Åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse inom området bredbandsnät ska uppfylla samtliga följande kriterier för att berättiga till finansiering:

- a) De ska på ett betydande sätt bidra till förverkligandet av målen i den digitala agendan för Europa.
- b) Projektutvecklingen och förberedelsearbetet ska ha tillräcklig utvecklingsgrad och stödjas av effektiva genomförandemekanismer.
- c) De ska inriktas på marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer.
- d) De får inte medföra marknadssnedvridning eller tränga ut privata investeringar.
- e) De ska använda den teknik som anses mest lämpad med tanke på behoven i det berörda geografiska området med beaktande av geografiska, sociala och ekonomiska faktorer på grundval av objektiva kriterier och i överensstämmelse med teknikneutraliteten.
- f) De ska använda den teknik som är mest lämpad för det specifika projektet och samtidigt föreslå den bästa avvägningen mellan olika toppmoderna tekniker i fråga om dataförläsningskapacitet, överföringssäkerhet, nätverkens motståndskraft och kostnadseffektivitet.
- g) De ska ha stor potential för reproducerbarhet och/eller baseras på innovativa affärsmodeller.

8. De kriterier som avses i punkt 7 g i denna artikel ska inte vara ett krav när det gäller projekt som finansieras via kompletterande öronmärkta bidrag som tillhandahålls i enlighet med artikel 15.2 i förordning (EU) nr 1316/2013.

9. Övergripande åtgärder ska uppfylla ett av följande kriterier för att berättiga till finansiering:

- a) De ska förbereda eller stödja genomförandeåtgärder när det gäller utbyggnad, styrning och åtgärdande av befintliga eller nya genomförandeproblem.
- b) De ska skapa ny efterfrågan på infrastrukturer för digitala tjänster.

Artikel 7

Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer

1. Unionen får etablera kontakter, diskutera och utbyta information och samarbeta med offentliga myndigheter eller andra

organisationer i tredjeländer för att uppnå något av de mål som fastställs genom denna förordning. Bland andra mål ska detta samarbete syfta till att främja interoperabiliteten mellan nät på området för telekommunikationsinfrastruktur i unionen och liknande nät i tredjeländer.

2. Länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får delta i den sektor av FSE som omfattar telekommunikationsinfrastruktur i enlighet med de villkor som anges i EES-avtalet.

3. Genom undantag från artiklarna 8.3 och 9.4 i förordning (EU) nr 1316/2013 får anslutande stater och kandidatländer som omfattas av en föranslutningsstrategi delta i den sektor av FSE som omfattar telekommunikationsinfrastruktur i enlighet med de avtal som undertecknats med unionen.

4. För Eftaländernas deltagande gäller att den sektor av FSE som omfattar telekommunikationsinfrastrukturerna ska anses utgöra ett separat program.

Artikel 8

Utbyte av information, övervakning och rapportering

1. Utifrån den information som tas emot enligt artikel 22 tredje stycket i förordning (EU) nr 1316/2013 ska medlemsstaterna och kommissionen utbyta information och bästa praxis om hur arbetet med genomförandet av denna förordning fortskrider. Medlemsstaterna ska i förekommande fall engagera lokala och regionala myndigheter i denna process. Kommissionen ska offentliggöra en årlig översikt över denna information och överlämna den till Europaparlamentet och rådet.

2. Kommissionen ska samråda med och bistås av en expertgrupp, som består av en representant från varje medlemsstat. Expertgruppen ska i synnerhet bistå kommissionen när det gäller

- a) övervakning av genomförandet av denna förordning,
- b) beaktande av nationella planer eller nationella strategier, i förekommande fall,
- c) åtgärder för att utvärdera genomförandet av arbetsprogrammet på ett ekonomiskt och tekniskt plan, och
- d) lösningar på befintliga eller nya problem vid projektgenomförandet,
- e) fastställande av strategiska riktlinjer före utarbetandet av de årliga och fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 1316/2013, med särskilt beaktande av urvalet och upphävandet av åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse och fastställandet av budgetens fördelning samt översynen av de arbetsprogrammen.

3. Expertgruppen får även behandla alla andra frågor som rör utvecklingen av de transeuropeiska näten på området för telekommunikationsinfrastruktur.

4. Kommissionen ska informera expertgruppen om de framsteg som har gjorts med genomförandet av de årliga och fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 1316/2013.

5. Expertgruppen ska samarbeta med de enheter som deltar i planeringen, utvecklingen och förvaltningen av digitala nät och tjänster samt med andra berörda intressenter.

Kommissionen och andra enheter med ansvar för genomförandet av denna förordning, däribland Europeiska investeringsbanken, ska särskilt uppmärksamma expertgruppens iakttagelser.

6. I samband med halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen av förordning (EU) nr 1316/2013 som avses i artikel 27 i den här förordningen och med bistånd av expertgruppen ska kommissionen publicera en rapport om hur arbetet med genomförandet av denna förordning fortskrider. Denna rapport ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

7. I rapporten ska en utvärdering tillhandahållas om framstegen i arbetet med utvecklingen och genomförandet av projekt av gemensamt intresse, i förekommande fall inbegripet förseningar i genomförandet och svårigheter som uppstått samt information om åtaganden och betalningar.

8. I rapporten ska kommissionen även utvärdera om omfattningen av projekten av gemensamt intresse fortfarande återspeglar den tekniska utvecklingen och innovationerna samt lagsiftningens, marknadens och ekonomins utveckling och om finansieringen av några av de stödda projekten av gemensamt intresse, mot bakgrund av sådan utveckling och behovet av långsiktig hållbarhet, borde fasas ut eller använda andra källor.

För projekt som kan förmodas ha stor påverkan på miljön ska dessa rapporter innehålla en miljöpåverkansanalys, som vid behov tar hänsyn till behoven av anpassning till klimatförändringar och begränsning av den påverkan som sker, samt en analys av motståndskraften mot katastrofer. En sådan utvärdering får även utföras vid annat tillfälle, om så bedöms lämpligt.

9. Uppnåendet av de särskilda målen enligt artikel 3 ska mätas i efterhand på grundval av

- a) tillgången till infrastrukturer för digitala tjänster, mätt utifrån antalet medlemsstater som anslutits till varje infrastruktur för digitala tjänster,
- b) procentandelen medborgare och företag som använder infrastrukturer för digitala tjänster och tillgången till sådana tjänster över gränser, och
- c) den investeringsvolym som lockats till bredbandsområdet och investeringarnas hävstångseffekter för projekt som finansierats genom bidrag från sådana offentliga källor som avses i artikel 5.5 b.

Artikel 9

Upphävande

Beslut nr 1336/97/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

BILAGA

PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

AVSNITT 1. INFRASTRUKTURER FÖR DIGITALA TJÄNSTER

Åtgärder inom området infrastrukturer för digitala tjänster bygger i allmänhet på en struktur med två delar: kärnplattformar och bastjänster. Kärnplattformen är en förutsättning för inrättandet av infrastruktur för digitala tjänster.

Kärnplattformar inriktas på interoperabilitets- och säkerhetsbehov för projekt av gemensamt intresse. De är avsedda att möjliggöra digital interaktion mellan myndigheter och medborgare, mellan myndigheter och företag och organisationer eller mellan myndigheter i olika medlemsstater genom standardiserade, gränsöverskridande och användarvänliga plattformar för interaktion.

Infrastrukturer för digitala tjänster som består av byggstenar har företräde framför andra infrastrukturer för digitala tjänster, eftersom de är en förutsättning för de andra tjänsterna. Bastjänster tillhandahåller anslutningen till kärnplattformarna och gör det möjligt för nationella mervärdestjänster att använda kärnplattformar. De utgör anslutningar mellan nationella tjänster och kärnplattformar och gör det möjligt för nationella myndigheter och organisationer, företag och/eller medborgare att få tillgång till kärnplattformar för sina gränsöverskridande transaktioner. Kvaliteten på tjänsterna och stödet till de intressenter som deltar i gränsöverskridande transaktioner måste säkerställas. De måste stödja och främja en ökad användning av kärnplattformar.

Fokus får inte enbart ligga på inrättandet av infrastrukturer för digitala tjänster och relaterade tjänster utan även på styrelseformerna för sådana plattformars drift.

Nya kärnplattformar måste huvudsakligen baseras på befintliga plattformar och deras byggstenar och/eller, när så är möjligt, lägga till nya byggstenar.

1. De byggstenar som har identifierats för att ingå i arbetsprogrammen, om inte annat följer av artikel 6.1 och 6.3, är följande:
 - a) Elektronisk identifiering, och autentisering: Tjänster som möjliggör gränsöverskridande erkännande och validering av e-identifiering och e-signaturer.
 - b) Elektroniskt tillhandahållande av handlingar: Tjänster för säker och spårbar gränsöverskridande överföring av elektroniska handlingar.
 - c) Automatisk översättning: Maskinöversättningsmotorer och specialiserade språkresurser, inklusive de verktyg och programmeringsgränssnitt som krävs för att driva paneuropeiska digitala tjänster i en flerspråkig miljö.
 - d) Stöd till kritiska digitala infrastrukturer: Kommunikationskanaler och plattformar avsedda för att förbättra den unionsomfattande kapaciteten för beredskap, informationsutbyte, samordning och svarsåtgärder vid it-hot.
 - e) Elektronisk fakturering: Tjänster som möjliggör säkert elektroniskt utbyte av fakturor.
2. Väletablerade infrastrukturer för digitala tjänster som särskilt identifierats som berättigade till finansiering eftersom de bidrar till oavbruten tillgång till tjänsterna, om inte annat följer av artikel 6.1:
 - a) Tillgång till det europeiska kulturarvets digitala resurser: En kärnplattform baserad på den befintliga portalen Europeana. Plattformen tillhandahåller en åtkomstpunkt till kulturarvsinnehåll i Europeana som sträcker sig ända ner till enskilda poster i materialet, en uppsättning gränssnittsspecifikationer för interaktion med infrastrukturen (sökande efter data, nedladdning av data), stöd för metadataanpassning och inläggning av nytt innehåll, liksom information om villkoren för vidareutnyttjande av det innehåll som finns tillgängligt via infrastrukturen.
 - b) Tjänsteinfrastruktur för säkrare internet: En plattform för att förvärva, driva och underhålla delade databehandlingsresurser, databaser, programvaruverktyg samt utbyte av bästa praxis för centrumen för ett säkrare internet (SIC – Safer Internet Centres) i medlemsstaterna. Back office-verksamhet för att hantera rapportering av innehåll som utgör sexuella övergrepp mot barn på internet ingår också, liksom kopplingen till polismyndigheter inbegripet internationella organisationer som Interpol och, när så är lämpligt, metoder för att avlägsna detta innehåll från de aktuella webbplatserna. Detta arbete kommer att stödjas genom gemensamma databaser och gemensamma programvarusystem. Centrumen för ett säkrare internet och relevant verksamhet som dessa bedriver, t.ex. hjälplinjer, journummer, kontaktpunkter för ökad medvetenhet och andra verksamheter för ökad medvetenhet, utgör de viktigaste delarna av infrastrukturen för ett säkrare internet.

3. Andra infrastrukturer för digitala tjänster som har identifierats som berättigade till finansiering, om inte annat följer av artikel 6.1:

- a) Interoperabla gränsöverskridande tjänster för elektronisk upphandling. En uppsättning tjänster som kan användas av leverantörer av e-upphandlingstjänster inom offentlig och privat sektor för att inrätta gränsöverskridande e-upphandlingsplattformar. Infrastruktur som gör det möjligt för alla företag inom unionen att svara på offentliga anbudsförfrågningar från upphandlande myndigheter eller enheter i alla medlemsstater; detta omfattar elektroniska upphandlingsaktiviteter såväl före som efter tilldelningen av kontrakt och integrera funktioner som elektronisk inlämning av anbud, Virtual Company Dossier, e-kataloger, e-beställningar och e-fakturer.
- b) Interoperabla gränsöverskridande e-hälsovårdstjänster. En plattform som möjliggör interaktion mellan medborgare/patienter och vårdleverantörer, överföring av data mellan olika institutioner och mellan olika organisationer och icke-hierarkisk kommunikation (*peer-to-peer*) mellan medborgare/patienter och/eller vårdpersonal och institutioner. Dessa tjänster ska omfatta gränsöverskridande tillgång till elektroniska patientjournaler och e-recepttjänster samt teletjänster för distanshälsovård/boenden med it-stöd etc.
- c) Europeisk central plattform för sammankoppling av europeiska företagsregister. En plattform som tillhandahåller en uppsättning centrala verktyg och tjänster som gör det möjligt för företagsregister i alla medlemsstater att utbyta information om registrerade företag och deras filialer, fusioner och avvecklingar. Den kommer även att ge användarna en flerspråkig söktjänst som innefattar många olika länder med en gemensam åtkomstpunkt som nås via e-juridikportalen.
- d) Tillgång till information från den offentliga sektorn som kan vidareutnyttjas. En plattform för den gemensamma åtkomstpunkten för flerspråkiga datamängder (unionens institutioners officiella språk) som innehåller av offentliga organ inom unionen på europeisk, nationell, regional och lokal nivå, sök- och visualiseringsverktyg för datamängderna och garanti för att de tillgängliga datamängderna är korrekt anonymiserade, licensierade och prissatta för att publiceras, återdistribueras och vidareutnyttjas, vilket innefattar att datainformationens ursprung ska kunna spåras.

Elektroniska förfaranden för att starta och driva en verksamhet i ett annat europeiskt land. En tjänst som gör det möjligt att sköta alla nödvändiga administrativa förfaranden elektroniskt över gränserna via gemensamma kontaktpunkter. Denna tjänst är även ett krav enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG ⁽¹⁾.

- e) Interoperabla gränsöverskridande onlinetjänster. Plattformar som ska främja interoperabilitet och samarbete mellan medlemsstater inom områden av gemensamt intresse med särskilt sikte på att förbättra den inre marknadens funktion, t.ex. e-juridik. De ska göra det möjligt för medborgare, företag, organisationer och rättstillämpare att få gränsöverskridande onlinetillgång till rättsliga resurser/dokument och rättsliga förfaranden, onlinetvistlösning – vilket kommer att göra det möjligt att lösa gränsöverskridande tvister mellan konsumenter och handlare online; de ska också möjliggöra elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter, vilket kommer att hjälpa socialförsäkringsorgan i unionen att snabbare utbyta information på ett säkrare sätt.

AVSNITT 2. BREDBANDSNÄT

1. Åtgärdernas räckvidd

Åtgärderna ska särskilt innefatta en eller flera av följande aspekter:

- a) Utbyggnad av passiv fysisk infrastruktur, aktiv fysisk infrastruktur eller kombinerad passiv och aktiv fysisk infrastruktur och tillhörande infrastrukturelement, komplett med de tjänster som krävs för att driva sådan infrastruktur.
- b) Tillhörande resurser och tillhörande tjänster, exempelvis fastighetsnät, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, kanaler, ledningar, master, inspektionsbrunnar och kopplingsskåp.
- c) Där det är möjligt ska potentiella synergieffekter mellan utbyggnaden av bredbandsnät och andra nät (energi, transport, vatten, avlopp etc.), särskilt sådana förknippade med smart eldistribution, utnyttjas.

2. Bidrag till målen i den digitala agendan för Europa.

Alla projekt som erhåller ekonomiskt stöd enligt detta avsnitt ska bidra väsentligt till målen i den digitala agendan för Europa.

Åtgärder som direktfinansieras av unionen ska

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

- a) baseras på fast eller trådlös teknik som kan leverera bredbandstjänster med mycket hög hastighet och därigenom tillgodose behovet för tillämpningar som kräver stor bandbredd,
- b) baseras på innovativa affärsmodeller och/eller locka nya kategorier av projektansvariga eller nya kategorier av investerare, eller
- c) ha stor potential för reproducerbarhet och på så sätt ge större genomslag på marknaden tack vare åtgärdernas demonstrationseffekter,
- d) när så är möjligt bidra till att minska den digitala klyftan,
- e) vara förenlig med tillämplig lagstiftning, särskilt konkurrensrätt, och tillträdesskyldigheter i enlighet med direktiv 2002/19/EG.

Åtgärder som finansieras genom kompletterande öronmärkta bidrag som tillhandahålls i enlighet med artikel 15.2 i förordning (EU) nr 1316/2013 ska föra betydande nya resurser till marknaden vad gäller tillgång till bredbandstjänster, hastigheter och kapacitet. Projekt som tillhandahåller dataöverföringshastigheter under 30 Mbit/s bör säkerställa att hastigheten på sikt ökar till minst 30 Mbit/s och, när det är möjligt, till 100 Mbit/s eller mer.

3. Projektbedömning för att fastställa optimala finansieringsstrukturer

Genomförandet av åtgärder ska baseras på en heltäckande projektbedömning. En sådan projektbedömning ska bland annat omfatta marknadsvillkor – inklusive uppgifter om befintlig och/eller planerad infrastruktur, regleringsskyldigheter för projektansvariga och affärs- och marknadsföringsstrategier. Projektbedömningen ska i synnerhet fastställa att programmet

- a) krävs för att åtgärda marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringsituationer, som inte kan lösas genom lagstiftningsåtgärder,
- b) inte medför marknadssnedvridning eller tränger ut privata investeringar.

Dessa kriterier ska i första hand baseras på potentialen för intäkter, nivån på de risker som är förbundna med projektet och det slag av geografiskt område som omfattas av åtgärden.

4. Finansieringskällor

- a) Projekt av gemensamt intresse på bredbandsområdet ska finansieras via finansieringsinstrument. Den budget som avsätts för dessa instrument ska vara tillräckligt stor men inte överstiga det belopp som krävs för helt operativa åtgärder och för att uppnå miniminivån för ett effektivt finansieringsinstrument.
- b) Med reservation för bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, förordning (EU) nr 1316/2013 och samtliga relevanta förordningar om de europeiska struktur- och investeringsfonderna får de finansieringsinstrument som avses i led a kombineras med kompletterande bidrag från följande källor:
 - i) Andra sektorer av FSE.
 - ii) Andra instrument, program och budgetposter i unionens budget.
 - iii) Medlemsstater, inbegripet regionala och lokala myndigheter, som beslutar att bidra med egna medel eller medel som finns tillgängliga från de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Bidragen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna kommer att vara geografiskt öronmärkta för att säkerställa att de används i den medlemsstat eller region som tillhandahåller ett bidrag.
 - iv) Andra investerare, inbegripet privata investerare.
- c) De finansieringsinstrument som avses i leden a och b får också kombineras med bidrag från medlemsstater, inbegripet regionala och lokala myndigheter, som önskar bidra med egna medel eller tillgängliga medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna under förutsättning att
 - i) åtgärden i fråga uppfyller alla finansieringskriterier enligt denna förordning, och
 - ii) tillämpligt godkännande av statligt stöd har erhållits.

AVSNITT 3. ÖVERGRIPANDE ÅTGÄRDER

Utbyggnaden av transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur som bidrar till att få bort flaskhalsarna på den digitala inre marknaden ska åtföljas av studier och programstödande åtgärder. Dessa åtgärder kan utgöras av antingen:

a) Tekniskt bistånd för att förbereda eller stödja genomförandeåtgärder när det gäller utbyggnad, styrning och åtgärdande av befintliga eller kommande genomförandeproblem.

b) Åtgärder för att skapa ny efterfrågan på infrastrukturer för digitala tjänster.

Unionsstödet enligt denna förordning ska samordnas med stöd från alla övriga tillgängliga källor, samtidigt som man undviker dubblering av infrastrukturer och förhindrar att privata investeringar trängs ut.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 284/2014

av den 21 mars 2014

om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den
17 mars 2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder
som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, su-
veränitet och oberoende ⁽¹⁾, särskilt artikel 14.1, och

av följande skäl:

- (1) Den 17 mars 2014 antog rådet förordning (EU) nr 269/2014.
- (2) Mot bakgrund av den allvarliga situationen anser rådet att ytterligare personer bör läggas till i den förteckning över

fysiska och juridiska personer, enheter och organ som omfattas av restriktiva åtgärder enligt bilaga I till förordning (EU) nr 269/2014.

- (3) Bilaga I till förordning (EU) nr 269/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De personer som förtecknas i bilagan till den här förordningen ska läggas till i förteckningen i bilaga I till förordning (EU) nr 269/2014.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 2014.

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 78, 17.3.2014, s. 6.

BILAGA

Förteckning över fysiska och juridiska personer, enheter och organ som avses i artikel 1

	Namn	Personuppgifter	Skäl	Datum för uppförande
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Född 21.12.1963, i Moskva	Vice premiärminister i Ryska federationen. Uppmanade offentligt till annekteringen av Krim.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Född 1.1.1961, Zaporozhye, (Ukrainska SSR)	Rådgivare till Ryska federationens president. Uppmanade offentligt till annekteringen av Krim.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Född 7.4.1949, Shepetovka, Khmelnytskyi oblast (Ukrainska SSR)	Talman i det federala rådet ("överhuset"). Stödde den 1 mars 2014 i det federala rådet offentligt utplaceringen av ryska styrkor i Ukraina.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Född 27.10.1954, Sankt Petersburg (f.d. Leningrad)	Talman i statsduman ("underhuset"). Stödde offentligt utplaceringen av ryska styrkor i Ukraina. Stödde offentligt fördraget om återföreningen mellan Ryssland och Krim och den därmed sammanhängande federala konstitutionen..	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Född 26.4.1954	Utnämnd genom presidendekret den 9 december 2013 till chef för Ryska federationens statliga nyhetsbyrå "Rossiya Segodnya". Central person i regeringspropaganden till stöd för utplaceringen av ryska styrkor i Ukraina.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Född 27.3.1963, Sevastopol, (Ukrainska SSR)	Vice befälhavare för Svartahavsflottan, konteramiral Ansvarig för befälet över ryska styrkor som har ockuperat Ukrainas suveräna territorium.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Född 1.9.1956, Zaporozhye, (Ukrainska SSR)	Vice befälhavare för Svartahavsflottan, konteramiral Ansvarig för befälet över ryska styrkor som har ockuperat Ukrainas suveräna territorium.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Född 21.9.1964, Solntsevo, Lipetsk	Medhjälpare till Ryska federationens president. Han var en av organisatörerna bakom processen i Krim genom vilken lokala grupper där mobiliserades för aktioner som undergräver de ukrainska myndigheterna i Krim.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Ordförande för Krimns valkommission	Ansvarig för organisationen av folkomröstningen i Krim. Ansvarig under det ryska systemet för undertecknandet av folkomröstningsresultaten.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Ordförande för Sevastopols valkommission	Ansvarig för organisationen av folkomröstningen i Krim. Ansvarig under det ryska systemet för undertecknandet av folkomröstningsresultaten.	21.3.2014

	Namn	Personuppgifter	Skäl	Datum för uppförande
11.	Lt. Gen. Igor Turchenyuk	Befälhavare för de ryska styrkorna i Krim	De facto befälhavare för de ryska styrkor som satts in i Krim (som Ryssland fortsätter att officiellt hänvisa till som "lokala självförsvarsmiliser").	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Ledamot av statsduman	Upphovsperson och medsponsor till lagstiftningsändringar nyligen i Ryssland som skulle ha gjort det möjligt för regioner i andra länder att ansluta sig till Ryssland utan föregående samtycke från deras centrala myndigheter.	21.3.2014

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT 2014/151/GUSP

av den 21 mars 2014

om genomförande av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

(3) Bilagan till beslut 2014/145/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31.2,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av rådets beslut 2014/145/Gusp av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1, och

De personer som förtecknas i bilagan till det här beslutet ska läggas till i förteckningen i bilagan till beslut 2014/145/Gusp.

Artikel 2

av följande skäl:

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(1) Den 17 mars 2014 antog rådet beslut 2014/145/Gusp.

Utfärdat i Bryssel den 21 mars 2014.

(2) Mot bakgrund av den allvarliga situationen anser rådet att ytterligare personer bör läggas till i förteckningen över personer, enheter och organ som är föremål för restriktiva åtgärder i bilagan till beslut 2014/145/Gusp.

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 78, 17.3.2014, s. 16.

BILAGA

Förteckning över personer, enheter och organ som avses i artikel 1

	Namn	Personuppgifter	Skäl	Datum för uppförande
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Född 21.12.1963, i Moskva	Vice premiärminister i Ryska federationen. Uppmanade offentligt till annekteringen av Krim.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Född 1.1.1961, Zaporozhye, (Ukrainska SSR)	Rådgivare till Ryska federationens president. Uppmanade offentligt till annekteringen av Krim.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Född 7.4.1949, Shepetovka, Khmelnytskyi oblast (Ukrainska SSR)	Talman i det federala rådet ("överhuset"). Stödde den 1 mars 2014 i det federala rådet offentligt utplaceringen av ryska styrkor i Ukraina.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Född 27.10.1954, Sankt Petersburg (f.d. Leningrad)	Talman i statsduman ("underhuset"). Stödde offentligt utplaceringen av ryska styrkor i Ukraina. Stödde offentligt fördraget om återföreningen mellan Ryssland och Krim och den därmed sammanhängande federala konstitutionen..	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Född 26.4.1954	Utnämnd genom presidendekret den 9 december 2013 till chef för Ryska federationens statliga nyhetsbyrå "Rossiya Segodnya". Central person i regeringspropaganden till stöd för utplaceringen av ryska styrkor i Ukraina.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Född 27.3.1963, Sevastopol, (Ukrainska SSR)	Vice befälhavare för Svartahavsflottan, konteramiral Ansvarig för befälet över ryska styrkor som har ockuperat Ukrainas suveräna territorium.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Född 1.9.1956, Zaporozhye, (Ukrainska SSR)	Vice befälhavare för Svartahavsflottan, konteramiral Ansvarig för befälet över ryska styrkor som har ockuperat Ukrainas suveräna territorium.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Född 21.9.1964, Solntsevo, Lipetsk	Medhjälpare till Ryska federationens president. Han var en av organisatörerna bakom processen i Krim genom vilken lokala grupper där mobiliserades för aktioner som undergräver de ukrainska myndigheterna i Krim.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Ordförande för Krims valkommission	Ansvarig för organisationen av folkomröstningen i Krim. Ansvarig under det ryska systemet för undertecknandet av folkomröstningsresultaten.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Ordförande för Sevastopols valkommission	Ansvarig för organisationen av folkomröstningen i Krim. Ansvarig under det ryska systemet för undertecknandet av folkomröstningsresultaten.	21.3.2014

	Namn	Personuppgifter	Skäl	Datum för uppförande
11.	Lt. Gen. Igor Turchenyuk	Befälhavare för de ryska styrkorna i Krim	De facto befälhavare för de ryska styrkor som satts in i Krim (som Ryssland fortsätter att officiellt hänvisa till som "lokala självförsvarsmiliser").	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Ledamot av statsduman	Upphovsperson och medsponsor till lagstiftningsändringar nyligen i Ryssland som skulle ha gjort det möjligt för regioner i andra länder att ansluta sig till Ryssland utan föregående samtycke från deras centrala myndigheter.	21.3.2014

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV